

UNDERVEIS

Kirkeblad for Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn 1-2019

DELK

"ABBA, FAR! ALT ER MULIG FOR DEG. TA DETTE
BEGERET FRA MEG! MEN IKKE SOM DEG VIL,
BARE SOM DU VIL."

-MARKUS 14,36 -

6

Menighetsplanting
på ekte

12

Intervju med
Geir Otto Holmås

36

felleskapt
I Jesus, for hverandre, ut i verden
Gjennestad 2019

DELK

I Jesus,
for hverandre,
ut i verden!

UNDERVEIS er et informasjonsblad
som skal fremme sunn åndelig
utvikling, liv og vekst.

Bladet utgis av Det evangelisk-
lutherske kirkesamfunn med fire
nummer pr. år.

36. årgang.

Opplag 2 200 eksemplarer.

Bladet er trykket på et miljøvennlig
og svanemerket papir.

Gjengivelse tillatt med kildehenvisning.

Bladet finansieres med gaver.

www.delk.no – delk@delk.no

Ansvarlig redaktør

Tilsynsmann Rolf Ekenes

Kontortelefon: 33 35 93 51

Mobiltelefon: 900 91 562

rolf.ekenes@delk.no

Redaktør Erling Rantrud

Telefon: 916 42 047

erling.rantrud@delk.no

Jostein Bendiksen

Telefon: 916 93 952

jostein@toppidrettsgymnaset.no

Red. sekr. – design & layout

Tormod Fredriksen, TEIE it-com

Telefon: 916 93 078

tofredr@online.no

Trykk

Nordby Grafisk AS, Larvik

Forsiden

Illustrasjon: Erling Rantrud

Distribusjon

DELK-kontoret

Telefon: 33 35 93 50

underveis.abonnement@delk.no

Økonomi

Det evangelisk-lutherske
kirkesamfunn

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal

delk@delk.no

Konto-nr.: 3000 27 13949

ISSN: 0809-229x

FRA INNHOLDET

4

Påske.
Symbolikk
i et beger

6

Misjons-
arbeidet
i DELK

16

For
Guds ord
funker!

- 03** Ledere
- 05** Bertil Andersson ny tilsynsmann i DELK
- 07** Diakonispalten
- 08** Andakt | Erling Rantruds Bibeltegningsprosjekt på Facebook
- 09** Påskebetraktning
- 11** No livnar det i lundar ...
- 12** Peter Johansen ny prest i DELK Tønsberg
- 13** Tilsynsmannens perspektiv
- 14** Min bibelhelt VIII
- 15** Håkon Valen-Sendstad innsatt som prest
- 18** Møtelisten
- 20** Åndens frukt og Åndens gaver
- 23** Ny administrasjonsleder i DELK
- 27** Her kommer vinteren!
- 28** Når det grønnes – dikt
- 29** Bondal-siden
- 31** Barnas side
- 32** Fra Hovedstyret og Rådsmøtet
- 34** Slekters gang | Gaver til DELK | DELKs utsendinger
- 35** DELKs adresser og kontaktpersoner

Kommer i neste nr. av Underveis:

Intervju med Håkon Valen-Sendstad,
ny prest i Ryenberget menighet i Oslo

Slåsskamp og poker – i kirken?

Av Rolf Ekenes

Tilsynsmann

‘Jeg er veldig glad i kirken min. Drømmen jeg har er at det skal bli normalt å møtes i kirken også i hverdagene. Til bibelgrupper, strikkekvelder, hobysamlinger, kaffedros. At det kan bli helt vanlig å være sammen i kirkestua eller et annet kirkerom – i studiegrupper, til kveldsmat, sosiale sammenkomster, spillkvelder, omtrentt alt. Da ville folk få eierskap og bli glad i kirken sin på en helt annen måte. Ikke bare ha stengte kirker det meste av uka. Kan vi få til det?’

Slik sto det å lese i et avisinnlegg nylig. Jeg tenkte på det her om dagen da jeg skulle hjem fra kontoret etter endt arbeidsdag. Som kjent holder DELKs hovedkontor hus i toppetasjen i nye Bjerkely menighetssenter i Re i Vestfold. Jeg gikk ned og ut gjennom den store, lyse kirke-kafeteriaen på vei mot hoveddøren. Midt i lokalet sitter åtte-ti pensjonistdamer rundt et stort bord i høylydt engasjement, mye latter og frisk gestikulering. Jeg blir så fascinert av synet at jeg bare må stoppe. Burde ikke disse damene vært hjemme og gjort klar middagen til sine brave ektemenn på denne tiden? Slik skal man ikke

tenke, så det får bli mellom oss.

– Vi har spilletime, smiler en av damene og ser på meg. – Det er så hyggelig å samles her i kirken. Det var domino det gikk i. Ikke poker eller bridge. Det hadde sikkert gått bra det også, i hvert fall hvis uten kroner og kniver. Samme med en gjeng ungdommer som var samlet i kafeteriaen en uke senere da jeg var på vei hjem. De hadde det utrolig morsomt, lekte og sloss og løp rundt bordene – helt harmløst. Jeg sto og så på dem en stund og nøt synet. De eneste meg ikke, bare frydet seg i den kirkelige gjestfriheten.

Vi lekker ungdommer. Vi mister mellomgenerasjonen. De gamle blir borte. Og fine kirkelokaler har vi. Kan kirken bokstavelig bli et hjem til allbruk for langt flere langt oftere? Så får det heller koste litt ekstra slitasje og noen knekte bordbein iblant. Det er verdt hver krone – om det kan føre til at noen flere får litt mer nærhet til og trygghet på kirken. Samuel og Eli sov i tempelet. Vi er ikke der – ennå.

Men et eieforhold til kirken kan også føre til et eieforhold til Herren. Det står til sist om noe så vesentlig som det.

Frimodig?

Av Erling Rantrud

Redaktør

For 40 år siden gav Bob Dylan ut sitt kontroversielle kristen-album «Slow Train Coming». Det provoserte den sekulære musikkbransjen kraftig at en stor artist sang forkynnende tekster. Protest og politiske tekster var helt supert, men sanger om Jesus? «Nei, nå gikk du for langt, Bob, det er tross alt 1979.» Låten «I Believe In You» handler om motgangen vi som er kristne møter, og den slutter med disse strofene:

*And I, I don't mind the pain
Don't mind the driving rain
I know I will sustain
'Cause I believe in you*

Fritt oversatt for anledningen kan det bli omtrentt slik:

*Og jeg, tåler smerter i bein
Bryr meg ikke om vind og regn
Jeg holder ut som stein
Fordi jeg tror på deg.*

Det har ikke blitt lettere å være kristen siden den gang. Vi vet at troen vår og etikken som følger er kontroversiell i samfunnet. Vi blir i beste fall sett på som godtroende, naive og lite intelligente. I verste fall er vi farlige fundamentalister som står i veien for både vitenskap og fremskritt og, verst av alt, kjærlighet. Konservativ kristne blir beskyldt for hjerteløshet hvis

vi er imot dagens abortlov eller sier nei til likekjønnet ekteskap. Når vi holder fast på Bibelen som Guds ord eller sender ungdommene våre på leir i stedet for rulling med russen, er vi hjernevaskere som stjeler frihet. Om vi kommenterer moral med Bibelen som argumentasjon, er vi dømmende. Og er det én ting samfunnet lærer oss, så er det at ingen skal noensinne kunne dømme dine egne moralske valg så lenge du ikke skader noen (ikke glem at en baby i magen ikke er noen, men et noe)!

Hvordan kan vi være frimodige kristne i en tid hvor vi blir beskyldt for å mangle nestekjærlighet?

Bibelen sier at «Kjærligheten utholder alt, tror alt, håper alt, tåler alt.» Det betyr at om vi vil vise nestekjærlighet, må vi tåle kritikk, fordømmelse, fordømmelse og hardt vær. Håpet er at om vi står i stormen, og lever slik Jesus ba oss om å gjøre, vil folk se at vi er et annerledesfolk som viser nettopp nestekjærlighet til tross for underlige gammeldagse meninger. Håpet er at folk vil se at det livet vi lever med Jesus, er et godt liv. Et meningsfylt liv.

Der vi med frimodighet kan si: Jeg tror på Jesus. Det livet han har for meg er godt, fritt og breiddfullt av kjærlighet. Kom og se!

En påskerefleksjon

Påske. Symbolikk i et beger

Erling Rantrud
Tekst og illustrasjon

Hver gang jødene feirer påskemåltidet, fyller de fire beger med vin som velsignes og drikkes på ulike steder i påskemåltidet. Selv om disse fire begrene ikke er nevnt i Bibelen, er de allikevel som en del av påskemåltidet verdens eldste tradisjon som fremdeles lever i dag!

Disse fire begrene har hver sine navn og hver sin symbolikk. Det er ikke lett for oss hedninger å bli klok på hva den eksakte symbolikken og navnet for disse begrene er. Det kan virke som om svaret varierer litt etter hvem du spør. Det bekrefter at dette er en tradisjon og ikke en rent bibelsk skikk, men symbolikken blir ikke mindre meningsfull av den grunn!

Den jødiske påsken blir feiret for å minnes utfrielsen av Egypt, og de fire begrene med vin er alle knyttet opp til versene fra 2. Mosebok 6,6-7: «Si derfor til israelittene: *Jeg er Herren. Jeg vil føre dere bort fra tvangsarbeidet i Egypt og fri dere fra slaveriet. Jeg vil løse dere ut med utstrakt arm og med store straffedommer. Jeg vil ta dere til mitt folk og være deres Gud. Da skal dere kjenne at jeg er Herren*

deres Gud, som fører dere bort fra tvangsarbeidet i Egypt».

Denne teksten er kjent som «Jeg vil» versene og viser at det er Gud, og ikke Moses, som frelser Israelsfolket. De ordene som er uthevet i teksten, symboliserer bakgrunnen for de fire begrene. Heng med meg litt til, så skal du se noe fint! Jødene har sin symbolikk, og den kan vi ikke studere inngående her, så vi starter lett med den jødiske bakgrunnen og drar parallellen til vår kristne tro.

Det første begeret kalles ofte for Helligjørelsens beger. Å bli helliggjort er å bli adskilt fra resten, på samme måte som at Gud er hellig og adskilt fra oss. **Jeg vil føre dere bort fra tvangsarbeidet**, sier Gud. Som kristne blir vi helliggjort av Gud og blir kalt til å leve et annet liv enn det livet som ofte binder oss her på jorden. Påskemåltidet starter med dette begeret. I det øyeblikket du blir en kristen, starter Gud helligjørelsesprosessen i deg, og han fører oss over fra mørket til lyset.

Det andre begeret kan vi kalle Lovprisningsbegeret eller Utfrielsens beger. **Jeg vil fri**

Bertil Andersson ny tilsynsmann i DELK

dere fra slaveriet. Etter at jødene ble fri fra slaveriet i Egypt, brøt de ut i lovsang (2 Mos 15). Som kristne er vi satt fri fra et annet slaveri. Nemlig synd. Synden har makt når den får formørke samvittigheten. Men en tilgitt synder er en fri synder. Jesu tilgivelse setter oss fri fra synden, og vi kan lovprise Gud med en ren samvittighet.

Det tredje begeret kalles Forløsningens beger. *«Jeg vil løse dere ut med utstrakt arm og med store straffedommer».* Gud vil løse ut Israel med straffedommer. De har syndet, de blir satt fri, det koster noe. Syndens lønn er døden, står det i Romerne 6. Israelsfolket ble fri, men ikke uten kostnad. Egyptere, jøder, sauelam, mange måtte dø for at folket kunne bli fri. Det var dette begeret Jesus løftet da han innstiftet nattverden. Det er dette som er hans blod. Det blodet som rant da han gav sitt liv som løsepenge for mange (Matt 20,28). Han tok Guds straff på seg. Hans død gir oss liv! Det er mysteriet. Det er evangeliet! Og det er nattverden.

Det fjerde begeret kan kalles Anerkjennelsens beger. *Jeg vil ta dere til mitt folk og være deres Gud.* Etter at Israelsfolket var fri fra Egypt, skulle de ikke være Faraos folk lenger, men Guds folk, og de ble ført inn i et nytt land. Som kristne ser vi parallellen til den siste boken i Bibelen hvor Gud gir løftet om en ny himmel og en ny jord: «Og jeg hørte fra tronen en høy røst som sa: «Se, Guds bolig er hos menneskene. Han skal bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud selv skal være hos dem. Han skal være deres Gud.» Johannes' åpenbaring 21,3.

På grunn av at du er kjøpt fri og betalt av Jesus, vil Gud se på deg med anerkjennelse den dagen han skaper en ny himmel og en ny jord. Han tar deg til seg, og du skal være hans folk, og han skal være din Gud. I evighet.

Det interessante er at Jesus aldri drakk det fjerde begeret under påskemåltidet. Det drikkes alltid til sist etter at lovsangen *Hallel* er sunget. Men vi leser i evangeliene: «Da de hadde sunget lovsangen, gikk de ut til Oljeberget.» Matteus 26,30.

De gikk før måltidet var ferdig! Og det fjerde begeret sto igjen. Det venter på oss, som en fortsettelse av nattverden. Et beger til oss som kommer etter. Som et løfte om at Gud vil ta oss til seg, og da, da skal vi få det siste livgivende begeret med vin. Hjemme hos Gud.

Bertil Andersson er ny tilsynsmann i DELK.
Arkivfoto: TFR

Ved opptelling av stemmene i siste runde av tilsynsmannsvalget fikk Bertil Andersson 66,2 % av de avgitte stemmene. Han har svart ja til å gå inn i kallet som ny tilsynsmann i DELK

Opptellingen ga følgende resultat:

- Bertil Andersson: 418 stemmer – 66,2 %
- Ulf Asp: 191 stemmer – 30,3 %
- 22 blanke stemmer – 3,5 %

Totalt ble det avgitt 631 stemmer. Valgdeltagelsen var 58,4 %.

Vi ønsker begge kandidatene Guds fred og velsignelse med valgresultatet.

Rolf Ekenes
tilsynsmann

Følg med på
www.delk.no

Menighetsplanting "på ekte"

– Vi ønsket å dra til et sted med få kristne og stort behov

Eldfrid Marie Klepsvik

Eldfrid Marie Klepsvik er DELK-er fra Sotra som driver menighetsplanting for NLM i Harstad og Nord-Norge.

– Jeg hadde gått på bibelskole i Tromsø. Så var vi en gjeng som snakket litt om at egentlig burde vi kristne ungdommer spre oss litt, ikke bare dra dit alle de andre var. Samtidig utfordret lederen i NLMung oss til å tenke på Harstad, der kunne de trenge en gjeng som oss. Og da ble det sånn.

Det er Eldfrid Marie Klepsvik (27) som sier dette. DELK-er fra Sotra og med far i DELKs ledelse. Menighetsplanting er et hett tema i DELK for tiden. Det ble det også for Eldfrid Marie etter bibelskolen i nord. Men ikke i klassisk 'DELK-land.'

– Misjonssambandet (NLM) hadde kartlagt status for kristent barne- og ungdomsarbeid spesielt i Nord-Norge, og så at i Harstad var det lite tilbud, svarer Eldfrid på spørsmålet om hvorfor de valgte Harstad.

– Fikk dere noen trening eller opplæring i dette å plante menighet eller starte nytt arbeid før dere reiste til Harstad?

– Ikke så mye, svarer Eldfrid. – Men vi fikk tilbud om oppfølging og å delta på konferanser. Så litt ble det. Men vi visste ikke så mye hva vi gikk til.

Å starte kristent arbeid på et nytt sted og uten noen erfaring er risikosport og kan gi stor fallhøyde. Eldfrid forteller at de ble tatt veldig godt imot av andre kristne i byen, og at det betydde mye. De ble veldig oppmuntret og opplevde en ganske god start.

– Men det kom også perioder der det kom færre på møtene, og vi visste ikke helt hva vi skulle gjøre for å snu det igjen. Da kunne det være tungt.

Hun forteller at de fikk låne Harstad Normisjon sitt forsamlingslokale til ungdomsmøtene de startet opp. Der hadde allerede NKSS eller Laget sine samlinger. Dermed ble Bethel, som forsamlingshuset heter, nærmest et senter for den kristne ungdommen i byen. I tillegg inviterte de ungdommen hjem til huset som NLM-ungdommene bodde i.

– Hvordan informerte dere ut i byen og omgivelsene at dere startet kristent

ungdomsarbeid?

– Vi hengte opp infoark omkring i byen, men jeg vet ikke hvor mye det betydde, sier Eldfrid. – Men vi fikk god hjelp av en av prestene i Den norske kirke som tok oss med på konfirmantleir og andre samlinger. Sånn ble vi kjent med en god del ungdommer som ønsket å bli med i et kristent miljø.

Hva opplevde nykommerne i Harstad som den største utfordringen i starten av arbeidet? Eldfrid forteller at det å hele tiden forsøke å komme i kontakt med nye, og ikke bare være fornøyd med de som var kommet, var en utfordring.

– Det kan lett bli sånn at vi blir komfortable med det vi har, sier hun.

– Når du nå ser tilbake, er det noe du og dere skulle gjort annerledes?

Eldfrid tenker seg om. – Vi skulle nok i enda større grad prioritert fellesskapet blant oss ledere, snakket og bedt enda mer sammen, og bygd relasjonene enda sterkere. Hun understreker at de hadde det veldig fint, men ville tjent på å prioritere det enda mer.

Siktemålet med å reise til Harstad var å starte opp et nytt kristent arbeid, spesielt siktet inn mot ungdom. Det gjorde de i 2013, og siden har arbeidet fortsatt. Eksisterer dette arbeidet fortsatt, etter at flere av de som var med fra starten, ikke er der lenger?

– Det gjør det absolutt. Det er en fin gjeng ungdommer som ble resultatet av plantingen vår som fortsatt samles, enten på Bethel eller i huset til noen av de unge voksne som fortsatt bor der. Ungdommene er med på møtene, de spiller og leder, og noen er også med i styret. Det er veldig gledelig, legger Eldfrid til.

– Var det noen av de som kom til samlingene og ungdomsarbeidet deres som hadde liten og ingen kontakt med kristen tro da de kom? Eller hentet dere mest kristne fra andre sammenhenger?

– Vi vet faktisk om en del som ikke hadde noen kristen bakgrunn eller bekjente kristen tro før de ble med i miljøet

Diakonispalten

Beit Jala, 7. oktober 2013

Ungdommen i Harstad hadde egen bil for å frakte til leirer og møter.

vi var med og startet. Det gjalt nok særlig ungdommen vi fikk kontakt med gjennom konfirmantopplegget, nevner Eldfrid. Og legger til at blant den øvrige ungdommen som kom, var det veldig vekslende hva slags kristen bakgrunn de hadde. Det var nok helst lite for en del av dem. – Det er fint å tenke på at vi fikk være med og bety noe for akkurat disse, legger hun til.

Ennå ikke fylt 30 år – og allerede med viktig erfaring som kristen 'gründer', fellesskapsplanter og nybrottsarbeider. Å reise til nye steder, formidle Guds kjærlighet og evangeliet blant mennesker som ofte står langt borte fra kristen tro, og etablere en fast virksomhet er noe av det vanskeligste i kristent arbeid.

Eldfrid Marie Klepsvik og hennes venner fra Harstadtiden har vært gjennom det meste av plante-utfordringene. Hva vil hun peke på som de viktigste faktorene når en ny menighet skal plantes?

Eldfrid drøyer litt før hun svarer. – Det å skape en god relasjon til de kristne som allerede er der, er kjempeviktig. Se hvilke behov som er der og gå inn i noen av dem. Og ikke minst: at vi forankrer arbeidet i bønn.

Hun smiler: – Vi følte på et tidspunkt at vi ikke ba så mye som vi skulle, det var jo egentlig det viktigste. Og likevel skjedde det så mye oppmuntrende i arbeidet. Hva kom det av? Da var det en som minnet oss på at det var veldig mange, spesielt noen av de gamle kristne i byen, som hadde bedt for Harstad og ungdommene i byen i mange år.

– Det var en viktig påminnelse for oss, sier hun til slutt, – og en stor velsignelse å tenke på.

RE

«Gutten var født skjeløyd, noe som førte til at foreldrene på dette stedet ville skjule ham. Han levde sammen med sauene.»

Bussen stoppet i en sidegate i Beit Jala, et lite sted i nærheten av Betlehem. Vi ble geleidet til en lys og dekorert steinbygning. Ryddig uteområde selv om det også var tydelig at byggearbeider pågikk. På veggen over en stor buet hovedinngang stod det skrevet med store bokstaver: «LIFEGATE».

Vi ble vist inn til en inngangshall med stor høyde og mye flott steinarbeid med dekorasjoner i veggene. Videre innover i underetasjen var det byggearbeider som pågikk, med sement i tønner og sand i kasser. I en kanal i gulvet rant det vann. Da vi gikk, måtte vi skritte over murerverktøy og forskalinger.

Dette er en institusjon som på dagtid tar imot barn med fysiske og psykiske handikap. Det kan være vanskeligheter med naturlige bevegelser av armer eller ben eller også problemer med å snakke eller gjøre seg forstått overfor andre mennesker. Institusjonen drives på kristent grunnlag, og barna får opplæring i håndverk, perlebroderi, strikking og søm. De ferdige produktene blir solgt i egen butikk. Noe blir eksportert. Alle vi møtte var smilende og syntes å være svært takknemlig med alt.

Det var hit gutten med øyeproblemene kom. Av foreldrene ble han satt ut og måtte leve sammen med sauene. I en innhegning levde han. Ingen skulle se han. Han var en skamplott for familien. Han bodde blant sauene dag og natt. Han var alltid skitten og luktet sau.

---Så skjedde det!

Noen naboer kontaktet foreldrene og pekte på LIFEGATE. Etter en stund ble gutten hentet, vasket og kledd om. Han begynte forsiktig og prøvende med å sy i skinn og lær. Etter hvert ble han ledet til å lære hvordan sko kunne lages.

Hele historien om «sauégutten» endte med at han nå driver eget skomakerverksted nede i byen og er respektert av alle.

Tenk for en skjebne. Dette er skjedd i vår tid, men et annet sted. Her har et kristent trossamfunn arbeidet fram et sted for barn med vanskeligheter. «LIFEGATE» har foreløpig ikke kapasitet til overnatting, men den diakonale omsorgen skjer på dagtid.

Diakoni er etter vår definisjon (Forslag fra Diakonitjenesteutvalget pr juni 2018): Kirkens omsorgstjeneste forankret i Guds ord og sakramentene. Menigheten kalles til å bygge et fellesskap som i Kristi kjærlighet tjener menneskene i ord og handling. Diakonien skal på en særlig måte rettes mot dem som har utfordringer og vanskeligheter.

«LIFEGATE» er et stort prosjekt å drive og viser diakoni i praksis. Vi kan være med i mindre tiltak eller kanskje de helt små prosjektene. Alt avhenger av om vi er drevet av Jesus og ønsker å hjelpe i en situasjon, ser muligheter og forsøker å gjøre noe med det.

Joh 15,4 lyder slik: **Bli i meg, så blir jeg i dere. Slik som greinen ikke kan bære frukt av seg selv, men bare hvis den blir i vintreet, slik kan heller ikke dere bære frukt hvis dere ikke blir i meg.**

Dette er løfter vi kan stole på og en trygghet vi kan leve på.

Torgeir Thorsnes

Andakt

Nåde den som tror

Av Victoria Holte, rektor Moe skole

2. Korinterbrev består av 232 vers, fordelt på 13 kapitler. Og det tar deg omtrent 40 minutter å lese gjennom hele dette brevet, dersom du leser det som et hvilket som helst annet brev. Det kan anbefales!

Budskapet om Guds nåde er både ramme og hovedinnhold i hele dette brevet.

Det begynner og slutter med ord om Guds nåde: *Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus. (kap. 1,2)* Og: *Herren Jesu Kristi nåde, Guds kjærlighet og Den Hellige Ånds samfunn være med dere alle! (kap 13,13)*

Vi er i påsketiden, og nettopp her i 2. Korinterbrev møter vi et av de sterkeste påskeordene vi har i hele Bibelen. Jeg tenker på 2 Kor 8,9: *For dere kjenner vår Herre Jesu Kristi nåde, at han for deres skyld ble fattig da han var rik, for at dere ved hans fattigdom skulle bli rike.* Dette er summen av det Jesus gjorde for oss i sin død: Han ble fattig for at du og jeg skulle bli rik. Han døde for at vi skulle få leve. Å bli frelst er å bytte plass med Jesus!

Nåde er et stort og rart ord. Av og til får jeg lyst til å bytte det ut med noe som er lettere å forstå. Kjærlighet, for eksempel. Eller raushet. Men det blir litt feil, for nåden er mer enn det. Nåden er alt det gode som er oss gitt og gis oss: Livet, kjærligheten, håpet – tilgivelsen, livsmotet, fellesskapet, evigheten.

Brukt til hverdags, kan ordet "nåde" høres ganske truende ut. 60-metern på barneskolen var en alvorlig affære, og vår tobente startpistol forkynte gjerne: "Nåde den som tjuvstarter!"

Nåde den som... – den har ikke noe godt i vente. Men nåden er da ingen trussel? Det eneste truende med nåden, er kanskje at den er noe vi ikke kan gjøre oss fortjent til?

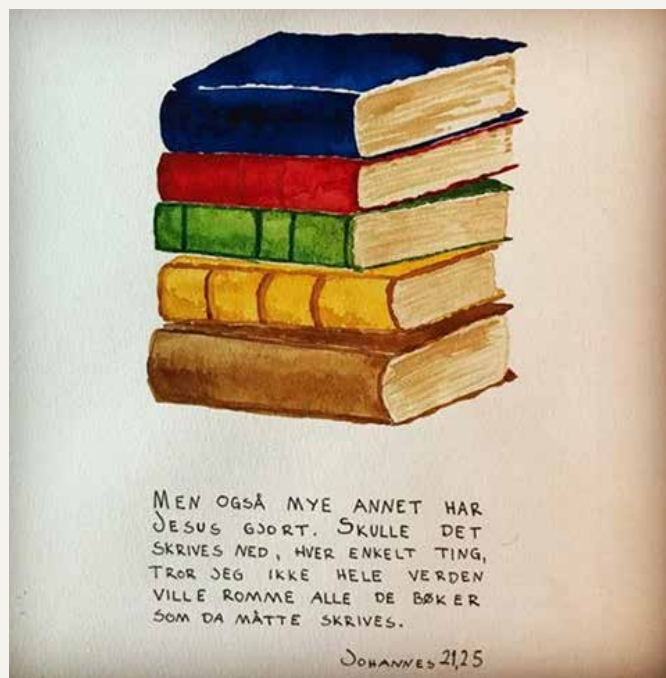
Nåden kommer ikke til oss som en gave fra julenissen, etter spørsmålet: "Er det noen snille barn her?" Nåden spør etter alle. Nåden er ingen belønning. Den gjør ikke forskjell på folk, og den sammenligner ikke. Nåden er gitt oss før vi har gjort noe som helst. Den er en kjærlighetserklæring som ledsager oss inn i verden.

Gud sammenligner ikke. Vi mennesker gjør det hele tiden. En klok mann sa en gang at «komparativ, det er djevelens bøyingsform». Komparativ er: større, finere, dyrere, viktigere, penere.

Jeg tror han har rett. Vi sammenligner og blir sammenlignet hele tiden, og det gjør stort sett ikke noe godt med oss. Oftest sammenligner vi oss med noen som har mer – av evner, status, penger eller skjønnhet. Eller kanskje med noen som har falt helt igjennom, som lar oss tenke at "jeg har i hvert fall stelt meg bedre enn dem". Slike sammenligninger nærer både kompleksene og misunnelsen, eller hovmodet.

I stedet kan vi ta imot nåden og gi den videre. Nåden gjør oss friere, tryggere, rausere. Den lar oss være små og store, svake og sterke på en gang. Nåden er nok. Nåden er Guds kjærlighet og uimotståelige godhet. Nåden er Jesu liv og død, som beseirer ondskaper og ga oss tilgivelsens gave. Nåden er livet, hverdagsene, alltid nye muligheter når alt virker tapt. Nåden er grenseløs. Men jeg må vite at jeg trenger den, øve meg i å ta imot den, og dele den med andre. Nåde den som tror.

Fra Erling Rantruds Bibeltegningsprosjekt på Facebook

- Hvorfor tror folk på Jesus?
- Hva sa han?
- Hva gjorde han?
- Hva gjør at mennesker verden over fremdeles i dag påstår at han han sto opp fra graven og lever?

Det meste vi vet om ham, står skrevet i Bibelen.

De nytestamentlige tekstene er blant de aller best bevarte og dokumenterte tekstene vi har fra antikken.

Bibeltekstene vi leser bygger på over 5000 bevarte håndskrifter fra antikken. Det er rett og slett oppsiktsvekkende mange funn, og det gjør oversettelsene spesielt gode. De eldste av dem fra bare noen få tiår etter at hendelsene fant sted.

Til sammenligning er det bevart bare 10 kopier av bøkene angivelig skrevet av Julius Cæsar hvor han skrev om gal-lerkrigene. Den eldste kopien er fra omkring 1000 år etter at den ble skrevet. Likevel regner man historien om Julius Cæsar (100-44 f.Kr) som pålitelig. Blant annet fordi andre kilder kan bekrefte deler av historien.

Mange, inkludert meg selv, tror på fortellingen om Julius Cæsars erobringer, regjeringstid og forsmederlige død da han ble drept av 23 knivstikk, til tross for at kildemateriale bare er 0,002% av alt kildemateriale man nå har funnet av nytestamentlige tekster.

Hvor mye mer burde jeg ikke da stole på at de historiske hendelsene som beskrives i Det nye testamentet har funnet sted? Det synes jeg er interessant.

Påske-betraktning

«Så ødelagt var han, han lignet ikke en mann, han så ikke ut som et menneske. Vi tenkte: han er rammet, slått av Gud og plaget. Men han ble såret for våre lovbrudd, knust for våre synder» (Jes 52,14b.53,4b-5a).

Hvilken lidelse Jesus gikk igjennom, kan vi bare ane ut fra ordene til Jesaja. Han var mishandlet til det ugjenkjennelige av menneskene. Men den største smerten var likevel ikke de fysiske smertene fra mishandlingen. Det som var den virkelige lidelse, var å bli forbannet og bli rammet av Guds vrede og straff for verdens synd. På korset ble Jesus forlatt av Gud. Ikke noe annet menneske har opplevd det her på jorden.

Da han hang på korset i smerte og gråt, ble han hånet av dem som gikk forbi. Fariseerne og rådsherrene hånte ham. Soldatene hånte ham og lo av ham, og den ene røveren ved hans side hånte og spottet ham og sa: *«Er ikke du Messias? Frels da deg selv og oss»* (Luk 23,39).

Selv da han led på det verste, var det kun forakt og hat. De så ikke at det var for deres skyld han hang der. De tenkte nok: *«Vi har gjort det rette. Han var en gudsbespotter og bedrager. At han henger her på korset, bekrefter det. Moses har jo sagt: «Forbannet er hver den som henger på et tre».*

Men i dette åndelige mørke er det én som ser noe de andre ikke ser. På den andre siden av korset var det en røver som forstod hvem som hang ved siden av ham. Hans vitnesbyrd er meget sterkt, og hva han har sett og forstått, kan vi bare undre oss over, for han sier til den andre røveren: *«Frykter du ikke Gud, enda du har samme dom over deg»* (Luk 23,40).

Her sier røveren, at han som henger mellom dem, er Gud og er under samme dom som dem. Han skjønnte hvem Jesus var, at han var Guds Sønn og hang der uskyldig. Han erkjenner sin egen synd og sier samtidig at Jesus ikke har gjort noe galt. Mon om ikke denne røveren hadde hørt Jesaja sine

ord, og i denne stund ble disse ord åpenbart for han.

Kanskje mest underfullt er det at han henvender seg til Jesus som sin frelser. Hvordan er det mulig å legge sitt liv og sin fremtid i hendene på en som er naglet til et kors? For alle rundt var det en bekreftelse på at Jesus var en bløff, men røveren sier: *«Husk på meg når du kommer i ditt rike»* (Luk 23,42). I denne bønn er det et sterkt vitnesbyrd, for her sier han at Guds rike tilhører det menneske som henger ved hans side, Jesus. Det ble til frelse for denne røveren.

Hvilke ord som har fått denne mannens hjerte til å åpne seg, forteller ikke historien. Men han har helt sikkert hørt bønnen til Jesus: *«Far tilgi dem, de vet ikke hva de gjør.»* Hvem er i stand til å elske slik? Bak denne blodige og ille tilredte kropp, var det et hjerte som elsket. Til og med i denne situasjon elsket Jesus oss med den største omsorg. Ikke engang nå tenkte han på seg selv. Han ber til sin Far, men ikke om hjelp til seg selv. Han ber for dem som har naglet ham til korset og gjør narr av ham. Han ber med den største omsorg at hans Far må se i nåde til dem og tilgi dem. Han ba også for oss (Joh 17,20). Vi var ikke utenfor hans omsorg og tanke et øyeblikk. Han hang der for din og min skyld, for dine og mine synder. Og mens han hang, der ble våre navn tegnet inn i hans hender for alltid (Jes 49,16).

Det kan se ut som at det bare var den ene røveren på korset som forstod hva som skjedde langfredag. Men ved profeten Sakarja sier Jesus, at når han kommer igjen, da skal alle mennesker skjønne hvilken smerte og nød det var han gikk igjennom, og at det var for våre synders skyld han led. Jesus sier, at den dagen *«skal de se på meg, på ham som de har gjennomboret. De skal klage over ham som en klager over sin eneste sønn, og sørge bittert over ham som en sørger over den førstefødte»* (Sak 12,10). Da skal vi fullt ut forstå hva det kostet vår Far i himmelen og hans elskede Sønn å fri oss mennesker ut av syndens makt.

Av
Håkon
Valen-Sendstad

Prest i
Ryenberget menighet

Foto:
Boe Johannes Hermansen

Illustrasjon:
Erling Rantrud

Misjonsarbeidet i DELK

Barn i en Toby
på Madagaskar.
Foto: TFR

DELK har i mer enn 30 år fått være med i arbeidet med å bringe evangeliet ut til jordens ender. Vi er takknemlige for arbeidet som er gjort, og glade for at vi fortsatt får være med på å sende ut nye medarbeidere.

Samtidig ser vi at verden er i forandring og at mange mennesker som aldri har hørt om Jesus, kommer til vårt land. Vi ser også at stadig flere nordmenn ikke kjenner evangeliet. Det er derfor også behov for å drive indremisjon i Norge. Mye kan gjøres i våre nabolag av hver enkelt av oss, men det er også områder der noen må flytte til for å få kristen tilstedeværelse. Dette gir oss i DELK nye oppgaver og utfordringer.

VÅRE UTSENDINGER

Gunn og Bertil Andersson med barna Benjamin, Rebecca og Jonatan har vært utsendt til Mongolia i mange år. De er nå bosatt i Sandefjord og er aktive i Moe menighet. Bertil og Gunn har fortsatt deltidsstillinger der de jobber mot Mongolia. Gunn arbeider med litteratur, og Bertil reiser jevnlig ut og underviser på det teologiske seminaret i Mongolia. **Ektepar med barn i Nord-Afrika** er kristent fagpersonell i et land som ikke tillater kristent arbeid. De vitner om Jesus ved livene de lever og for de kontaktene de får i hverdagen.

Torunn H. Minnesjord er ansatt i 60 % stilling som misjonær i Norge gjennom NLM. Hun jobber spesielt opp mot en muslimsk folkegruppe fra Øst-Afrika. Hun har også arbeidet mye med studie-

opplegget «Tro mellom venner» og har gjennomført kurs for kristne menigheter. Hun har også vært med på å arrangere kristne samlinger og bønneneitverk for folkegruppen hun arbeider blant.

ANDRE PROSJEKTER

DELK støtter forskjellige prosjekter i flere verdensdeler. Gjennom Norsk Luthersk Misjonssamband (NLM) støtter vi evangelisering i Mongolia og bibelbruksprosjekt for et folk som nylig har fått bibelen på sitt språk i Etiopia.

Gjennom Det Norske Misjonsselskap (NMS) gir vi støtte til bibel- og lederopplæring i Mekongregionen (sensitivt arbeid), evangelister på Madagaskar, samt utadrettet ungdomsarbeid i Carlisle i England. Vi støtter også SAT-7 sitt viktige arbeid i Midtøsten og Nord-Afrika, Stefanusalliansen og Den Norske Israelsmisjon.

I tillegg har DELKs skoler misjonsprosjekt hvert år. Elevene samler inn ca. 400 000 kroner til et årlig prosjekt. Misjonskomiteen gir råd til skolelederne om hvilke prosjekter som anbefales og det har de siste årene vært stor spredning i både organisasjoner og verdensdeler.

ARBEID I VÅRE NÆROMRÅDER

DELKs misjonsarbeid i nærområdene er vesentlig knyttet til arbeid for asylsøkere og konvertitter.

Det finnes KIA-grupper i Grenland og i Tønsberg. Mange frivillige fra DELK er engasjert i dette arbeidet til KIA. Misjonskomiteen ønsker også å oppfor-

dre menigheter til å gjennomføre opplæring i studieopplegget «Tro mellom venner», som Torunn H. Minnesjord er involvert i.

Bergen menighet har kontakt med en del asylsøkere og har arbeidet spesielt for situasjonen til konvertitter i Norge, og mange iranske konvertitter har blitt medlemmer i menigheten.

DELK har også en evangelist, Hamideh Valand, som arbeider blant iranere og afghanere. Hamideh driver en kvinnegruppe og tilbyr veiledning og hjelp på telefon. En del av dette arbeidet skjer i samarbeid med Internasjonalt Kristent Fellesskap (IKF).

MENIGHETSPLANTING

Menighetsplantning blir nå en del av misjonskomiteens ansvarsområde. For å nå både innvandrere og nordmenn som ikke kjenner Jesus, kan det å starte opp arbeid på nye plasser være en egnet måte til å vinne flere for Kristus. Menighetsplantingsutvalget (MP) har ansvar for dette arbeidet og følger det opp. Målet er å utfordre mennesker til å flytte på seg og starte kristent arbeid der det er dårlig med tilbud eller få kristne. Den nye misjonssekretæren vil også få ansvar for å motivere til menighetsplantning og være sekretær for MP.

ØKONOMI

Misjonskomiteen (MK) forvalter alle gaver som samles inn til misjon i DELK. Vi ser at etter en svært gledelig utvikling i gaveinntektene fram til 2015 har inntektene svingt litt, men ikke økt. Men vi håper

at givergleden vil øke med en ny misjonssekretær på plass. Vedkommende vil ha hovedfokus på å engasjere til misjon.

MK har vært drevet nøkternt slik at det er reserver som gjør oss i stand til å ivareta de forpliktelsene vi har på en god måte en stund framover.

Vi takker alle dere som har bidratt på forskjellig måte, både med penger og forbønn. MK forsøker å forvalte midlene med ydmykhet og i bønn om Herrens velsignelse slik at evangeliet om Jesus Kristus skal nå ut til stadig flere mennesker, gjennom ord og handling.

OPPGAVER OG UTFORDRINGER FREMOVER

MK er svært opptatt av hvordan vi som kirkesamfunn, menigheter og enkeltpersoner kan møte asylsøkere og flyktninger som har kommet til vårt land. Vi ønsker å møte dem med vennlighet og hjelpsomhet, og om mulig kunne dele Jesus med dem. Dette er et krevende arbeid, men ikke noe vi kan velge bort.

Det er etter hvert mange nordmenn som ikke vet noe om Jesus, disse ønsker vi å sette fokus på med menighetsplanting. Vi håper alle våre medlemmer kan bli enda mer frimodige til å vitne om Jesus for de vi møter i hverdagen. For noen vil det være aktuelt å flytte på seg for å kunne gjøre evangeliet kjent, noen i Norge og andre helt til andre verdensdeler.

SPRE DET VIDERE

Informasjon til våre menigheter er viktig for å skape og bevare giverglede og misjonsglød. Vi vil derfor jobbe for å forbedre informasjonskanalene, og har ambisjoner for ny sekretær. Men det er også viktig at hver enkelt menighet er flinke til å sette misjon på dagsorden.

Vi i MK er også opptatt av hvordan enkeltmennesker kan bli utfordret og kalt til tjeneste, både i vårt land og i hele den globale verden. Vårt ønske er at misjonskomiteen kan være en pådriver for å utfordre spesielt unge mennesker til tjeneste i Guds rike og hjelpe dem til å se oppgaver som de kan gå inn i.

TAKK!

Misjonskomiteen takker alle som gjennom menigheter, foreninger og på annen måte bærer misjonens sak her hjemme, både gjennom informasjon, kreative tiltak, givertjeneste og framfor alt i forbønn. Dette er grunnfjellet i innsatsen som gjør at DELK kan være med i det store arbeid som misjonen er, og som er til velsignelse også for den menighet som gir.

Av Eirik Thorvaldsen

No livnar det i lundar ...

Våren så ut til å komme tidlig i år – trodde vi. Når jeg nå sitter og kikker ut vinduet i Horten, drysser atter en gang snøen ned og dekker til snøklukkene som så vidt hadde våget seg opp av jorda. I Nord-Afrika ligger temperaturen stabilt rundt 20 grader nå og våren er i full anmarsj.

Alt er så vakkert på denne tiden av året, grønt og fint etter vintrens regn, og varmen får ting til å spire og gro. Det skal ikke legges skjul på at vi virkelig lengter tilbake. Eivind, vår eldste sønn spør stadig om når vi skal reise hjem. I løpet av tiden i Norge har vi rukket å selge leiligheten vår i Oslo. Vi har kjøpt oss hus i Horten som vi har flyttet inn i og er relativt etablerte i. Til tross for dette er det et annet hus, i en annen by og på et annet kontinent som kjennes som hjemme.

Grunnen til at vi er hjemme i Norge, er en fødsel. Vi fikk vårt barn nummer 3 med keisersnitt den 30. november. Signe og Olava har vært hjemme siden 6. november, og jeg og Eivind kom hjem den 5. november. Planen var å returnere som en familie på fem den 5. januar. Slik ble det ikke. Det viste seg at vårt siste tilskudd til familien, Karine, hadde noe unormalt med nyrene. Kort fortalt var nyrebekkenet noe større enn det det skulle være på begge nyrene. Hvorfor og eventuelle tiltak måtte finnes ut av før vi kunne returnere til vårt kjære hjem litt lenger sørpå.

Når du nå sitter og leser dette nummeret av Underveis, har ting gått seg til, og vi har sannsynligvis reist tilbake til Nord-Afrika. Tiden i Norge i denne omgang har vært givende. Det er klart at usikkerheten rundt Karine har ført noen skyer med seg

enkelte dager, men alt i alt har vi hatt det bra. At vi også har rukket å flytte inn i nytt hus i Horten, gjør at neste gang vi kommer hjem, i slutten av juli, vil barna forhåpentligvis kjenne på mere stabile rammer og at vi også hører hjemme i Norge. Planen vår er å leie ut 2. etasjen og beholde 1. etasje som sommerhus, så dette huset vil være vårt hjem i Norge i mange, mange år fremover og et hjem vi en dag flytter tilbake til. Vi er ikke ferdige i Nord-Afrika enda og vi håper på å få mange år til, men det er godt både for barn og voksne å vite at vi har et hjem i Norge som står og venter på oss.

Det som står og venter på oss i Nord-Afrika, er arbeidet vårt. Signe vil ha permisjon en god stund enda, så da har hun enda bedre tid til det relasjonelle arbeidet. For meg står det og venter to prosjekter som er i startfasen – et som går på kapasitetsbygging av lokale organisasjoner, og et annet som går ut på å få ungdom inn i arbeidslivet. I tillegg til det venter lederoppgaver både i sendeorganisasjonen og i organisasjonen vi er sekunderert til – mye å ta tak i altså. 29. april – 3. mai skal vi ha vår årlige konferanse for NLM Nord-Afrika utenfor Barcelona, og vi er glade for at Bertil Andersson har takket ja til å være med oss denne uka. Først og fremst skal han ha bibeltimer for oss, men det skal også bli nyttig å dra på hans erfaring når vi skal arbeide videre med strategiplanene våre. Vi er glade for å få lov til å ha både DELK og NLM i ryggen i arbeidet vårt i Nord-Afrika.

Tusen takk for at du ber, for at du gir, og for at du husker på oss og anser oss som dine utsendinger til Nord-Afrika.

NN

Fra Askøy
til Granly

Peter Johansen ny prest i DELK Tønsberg

Han er navnebror til apostelen Peter. Kirken han skal tjenestegjøre i, har adresse Klippeveien 1. Men hvem er egentlig Peter Johansen?

På DELKs nettsider kan vi blant annet lese tørre fakta om en 36 år gammel mann fra Nordland som er gift med Jenny, har tre barn og er bosatt i Sandefjord. Men så snart vi møter Peter, gir den klingende nordlandsdialekten liv til mannen bak navnet.

«Jeg vokste opp i en kirkeaktiv familie i Rødøy kommune,» forteller Peter. «Der ble jeg tatt med på gudstjeneste, til søndagsskole og på misjonsklubb.» Fra Nordland gikk reisen til Bergen, der Peter tok mastergrad i kristendom. Siden fulgte praktikum ved Misjonshøgskolen i Stavanger, før han fikk tjenesten som sogneprest i Tveit på Askøy utenfor Bergen. Forrige sommer vendte han sammen med familien nesa østover til konas hjemby Sandefjord.

Snekrende hjemmepappa

«Etter ti år som prest har det vært godt å ha overskudd til hus, hjem og familie,» uttrykker Peter. Tre livlige barn gjør at han aldri er arbeidsledig. Oppussing av huset på Vesterøya krever også sitt. Inni mellom koser han seg med matlaging og bilpolering, eller med en god film i sløv posisjon om kvelden. Og skulle det bli

tid til overs, kan det hende det høres mer enn spikerslag hos naboene. «Musikk er en hobby jeg har hatt med meg lenge,» smiler han. «Bare synd jeg ikke kan investere så mye tid i det som før.»

Tjeneste – i DELK?

Tiden som hjemmepappa har også gitt Peter mulighet til å tenke. Han har lenge vært fortvilet over utviklingen i Den norske kirke og usikker på sin fremtid som prest der. Men han har ikke nødvendigvis vært åpen for tjeneste et annet sted.

«Da jeg leste stillingsutlysningen til Granly, ble det tent en ny glød for å gjøre tjeneste som prest igjen,» forteller Peter. Han fortsetter: «Etter en tid med refleksjon og bønn kom jeg frem til at jeg kunne gjøre tjeneste som prest i DELK. Jeg er såpass naiv at jeg tror Gud ville ordne dette hvis han ville bruke meg i denne tjenesten. Da avgjørelsen kom om å tilby meg stillingen, ble jeg veldig glad!»

Et stødig fundament

Peter betyr «klippen». Som sin navnebror i Bibelen har han et stabilt fundament for sin kristne tro og for tjenesten som prest. Han forklarer nærmere: «Utgangspunktet for å være prest er det samme som for alle kristne: Jeg vil følge Jesus og vitne om ham. Men å være prest innebærer også å være en hyrde som har omsorg for flokken og sørger for mat og drikke for troen gjennom forkynnelsen

og forvaltningen av sakramentene. Selv er jeg likevel også en del av flokken som tilhører den gode hyrden!»

Oppgavene for en prest er mangfoldige, blant annet med spennende samtaler og i sjelesorg med enkeltmennesker. «Samtidig er forkynnelsen noe av det som engasjerer meg aller mest,» utdyper han. Derfor gleder han seg til å feire gudstjeneste og forkynne igjen på Granly.

Visjoner for Granly – og for DELK

Den nye presten ser fram til å bli kjent med menneskene i menigheten. «En av de viktigste oppgavene en prest har, er å utruste andre,» sier Peter. «Tenk om jeg kunne bidra til at flere – og gjerne nye – mennesker kan finne sin plass i menigheten, bli utrustet til tjeneste og bruke sine gaver!» Etter en pause legger han til: «Jeg ønsker også å ha et spesielt fokus på barn og unge.»

Peter brenner for at DELK fortsatt forvalter luthersk teologi på en sunn og god måte, men ikke nødvendigvis alene. «Det er viktig at alle lutherske frimenigheter og organisasjoner holder sammen,» poengterer han. «Kanskje kan vi også bli enda mer utadrettet for å bli kjent med nye mennesker. Her gir samarbeidet mellom skole og kirke spennende muligheter,» avslutter Peter.

Tekst: Gunn Andersson

Foto: TFR

Tilsynsmannens perspektiv:

Uenighet eller konflikt?

Vi er jevnlig uenige i DELK. I utvalg og komiteer, i styrer og råd diskuterer vi, sjelden så busta fyker, men i hvert fall så temperaturen stiger. I de øverste organene, hovedstyret, rådsmøtet og generalforsamlingen, er det ikke minst uenigheten som fører oss framover.

Ulike syn brytes mot hverandre, vi utfordres på våre egne tanke-mønstre og blir nødt til å se en sak fra en ny og uvant side, enda så ubehagelig det kan være. Før vi innser at det hadde både jeg og saken godt av. Vi lander på avgjørelser flertallet synes er det absolutt beste – eller som de til nød kan leve med. Uenighet fører ofte til kompromisser. Det er et av de viktigste verktøy vi har for å ta vare på fellesskapet, de minnelige løsningene, den gode relasjon tross uenigheten. I Apg 15 kan vi lese hvordan en krevende uenighet førte til et fruktbart kompromiss alle kunne enes om.

Uenighet er produktiv. Ulike syn på saker trengs for å hindre stagnasjon og fastlåste handlingsmønstre. 'Der alle tenker likt, tenker ingen særlig mye', heter et gammelt ord. Konflikt, derimot, er destruktiv. Konflikter splitter menigheter, organisasjoner og fellesskap. Da går uenigheten på så dypt vann at veiene skilles. Kompromisser da vil oppleves som uredlighet og kjøpslåing med sannheten.

Iblant unngår vi ikke konflikter, heller ikke i våre kirkelige sammenhenger. Kristne blir ofte beskyldt for å være konfliktsky. Vi er opplært til å være vennlige, og ta mer hensyn til de andre enn til oss selv. Så undertrykkes følelsene – helt til det smeller. Mange konflikter kunne vært unngått hvis vi hadde vært flinkere til å ta tak i uenighetene før de blir for store.

Uenighet kan utvikle seg til å bli en konflikt. Paulus og Barnabas

var helt uenige om de skulle ha med seg Johannes Markus på sin neste reise. 'Det ble en så bitter strid mellom dem at de skilte lag', står det i Apg 15,39. At de senere ble forsonet og samarbeidet igjen, er en gledelig påminnelse om at også konflikter kan blegges og fellesskapet gjenopprettes. Vi trenger ikke tviholde selv på en konflikt.

Hva når samvittigheten kobles inn? Utsagnet 'Dette strir mot min samvittighet' er et krevende postulat og kan skape fastlåste situasjoner. I et sunt kristent fellesskap viser vi respekt for en samvittighets-overbevisning.

Vi strekker oss så langt det er mulig for ikke å tvinge noen til å handle mot sin samvittighet, bundet i Guds ord slik det blir forstått av den enkelte. Raushet, imøtekommenhet og velvilje overfor enkeltmenneskers samvittighet er viktige holdninger i våre menigheter.

Samtidig vet vi at å påberope seg samvittigheten kan misbrukes og bli noe kjødelig. I tillegg kan samvittighetsforpliktelsen gå begge veier. To motstridende syn kan begge være samvittighetsbundet. Spørsmålet kan stilles: Hvilket syn skal ha fortrinn? Og hvor mye skal ett menneskes samvittighet styre fellesskapets handlinger? Skal alle tilpasse seg den enes mening?

Slik skal det ikke være. Uten tvil kreves det respekt, tilbakeholdenhet og raushet begge veier i slike saker. Som oftest kan et klokt kompromiss være løsningen også her – som både respekterer en samvittighetsoverbevisning og samtidig ikke lar én enkelt få overstyre alle de andre. Lar en løsning seg ikke finne, er kanskje siste utvei å gjøre som Paulus og Barnabas: å gå hver sin vei. Iblant kan dette være det minste onde. Med muligheten for senere forsoning alltid åpen.

RE

Hvordan kan vi utvikle en kultur for sunn uenighet og diskusjon uten at det eskalerer til konflikt?

Her er noen momenter til velvillig overveielse – og avbenyttelse:

- å lytte like mye på andres synspunkter som å framføre sine egne.
- å velge sine ord med omhu, og la de spisse, skarpe og sårende ord forbli ubrukt. 'La alt dere sier, være vennlig, og la det ha salt og kraft, så dere vet hvordan dere skal svare hver enkelt'; Kol 4,7. En svært god samtale-regel.
- å være ærlig mot den som sårer deg, og si at det han/hun sa, var vondt å høre.
- å ikke være tilbakeholden med å beklage og si unnskyld når du hører eller forstår du har såret noen.
– Beklager at det jeg sa, gjorde deg vondt. Det var ikke meningen. – Få ord kan bryte is og rive murer mer enn disse.
- å rose, gi anerkjennelse, uttrykke støtte – gjerne til uventet hold – skaper åpenhet, trygghet, tillit og vei til nye løsninger. Det er alltid grunnlag for å ta fram noe rosverdig.

Noen Pauli ord til ettertanke som berører vårt tema til slutt:

- Kol 3,12–13 Kle dere derfor i inderlig medfølelse og vær gode, milde, ydmyke og tålmodige, så dere bærer over med hverandre og tilgir hverandre hvis den ene har noe å bebreide den andre. Som Herren har tilgitt dere, skal dere tilgi hverandre.
- Fil 3,15–16 La oss tenke slik, alle vi som har nådd fram til modenhet. Og om dere ser annerledes på noe, skal Gud gi dere klarhet også i det. La oss bare, så langt vi er kommet, fortsette i samme spor!

RE

Timoteus - Forbilde i en ung mann

Erling Rantrud
Tekst og illustrasjon

I serien «Min Bibelhelt» forsøker jeg å se på hvordan de ulike bibelske personene kan være forbilder for oss. I Bibelen møter vi mange mennesker, mer og mindre prektige, som med sin Gudstro kan lære oss noe vi selv kan ta med i vårt kristenliv. Denne gangen skal vi se på Timoteus, den unge kirkepioneren og Paulus' nære medarbeider.

Mange kjenner Timoteus som mottageren av et brev eller to i Det nye testamentet. Siden det er Paulus som skriver disse brevene, er vi kanskje mer opptatt av Paulus' budskap enn hvem Timoteus var og hva han gjorde. Ved å bli litt bedre kjent med Timoteus selv, kan innholdet i brevene komme enda klarere frem. Bare prøv, så skal du se! Navnet Timoteus dukker opp overraskende mange steder i NT. Han er nevnt i Apostlenes gjerninger, brevene til ham selv og i 9 andre brev. Det betyr at han er tilstede i over halvparten av bøkene i NT som ikke er evangelier! Vi burde vite litt om ham!

Timoteus hadde gresk far, men jødisk kristen mor og bestemor. Da Paulus besøkte byen Lystra for andre gang, (Apg 16,1-3), ba han Timoteus bli med ham på reisen videre, og fra da av arbeidet de sammen helt til Paulus ble henrettet. Timoteus hadde særlig god kjennskap

til skriftene i Det gamle testamentet (2 Tim 3,15). Dette var helt klart med på å gi ham den innsikten i evangeliets hemmeligheter som han hadde. I Efesus fikk Timoteus et spesielt oppdrag av Paulus. Det var der Timoteus var da han fikk sitt første. Timoteus skulle, til tross for sin unge alder, sikre menigheten mot falsk lære, utvikle modne ledere, ta seg av personlige problemer til mennesker i menigheten på en vis måte og forsikre at tilbodelsen gikk skikkelig for seg. Ingen enkel oppgave for en ungdom i en ny menighet i en fremmed by! Det er da Paulus skriver: «La ingen forakte deg fordi du er ung, men vær et forbilde for de troende i ord og livsførsel, i kjærlighet, tro og renhet.» 1 Tim 4,12

Vær et forbilde! På den måten vil folk lytte til deg. Det er lettere sagt enn gjort, og vi kan være ganske sikre på

Håkon Valen-Sendstad innsatt som prest i Ryenberget menighet

at Timoteus ikke syntes det var like enkelt hele tiden. Det er slettes ikke sikkert at det alltid gikk like bra heller, men han gav ikke opp. Det forstår vi når vi leser den andre brevet han fikk. Da var Paulus i fengsel, og det er mye som tyder på at det siste brevet han skrev, var til nettopp Timoteus. Hans trofaste medarbeider og gode venn gjennom mange år.

Paulus skriver i 2 Tim 2: «Vær da sterk, mitt barn, ved nåden i Kristus Jesus. Det du har hørt av meg i mange vitners nærvær, skal du gi videre til pålitelige mennesker som er i stand til å undervise andre. (v. 1-2)

Sett alt inn på å stå din prøve overfor Gud! Vær en arbeider som ikke har noe å skamme seg over, men som legger fram sannhetens ord på rett måte. Vend ryggen til det ugudelige og tomme snakket. For de som taler slik, går bare lenger og lenger i ugudelighet, (v. 15-16)

Legg ungdommens begjær bak deg og jag etter rettferd, troskap, kjærlighet og fred, sammen med andre som kaller på Herren av et rent hjerte.» (v. 22)

Dette er det helt tydelig at Timoteus har tatt til seg! Han brukte sin kunnskap fra barndommen, sin iver fra ungdommen og sin visdom fra manndommen til nettopp å sørge for at det fantes pålitelige mennesker etter ham som kunne bringe evangeliet videre! Og det skjedde. Evangeliet har vandret fra munn til munn gjennom to tusen år. Fra Paulus til Timoteus. Fra Timoteus til hundrevis av ukjente mennesker og helt frem til oss i dag. Der er Timoteus et forbilde! Ikke bare i dyder som tro, kjærlighet og renhet, men i handling! Han sørget for at menigheten fungerte, og han gjorde det han kunne for å ta vare på menneskene i den. Det ønsker jeg å lære noe av.

Tilsynsmann Rolf Ekenes sto for innsettelsen da Håkon Valen-Sendstad ble innsatt som prest og menighetsarbeider i Ryenberget menighet.

Søndag 20. januar ble Håkon Valen-Sendstad innsatt som prest og menighetsarbeider i Ryenberget menighet.

At omkring 150 mennesker fra Ryenberget menighet og skole hadde møtt fram for å ta imot Håkon og familien, er jo ikke så underlig. Ekstra hyggelig var det med gjester fra Frikirken i Drammen hvor Håkon og familien hadde tjeneste i flere år. De hadde flyttet gudstjenesten til Ryenberget denne dagen.

Tilsynsmann Rolf Ekenes stod for selve innsettelsen, og han hilste Håkon velkommen med både alvor og glimt i øyet. Deretter ble han bedt for av representanter fra både menigheten og skolen. Håkon stod for prekenen med utgangspunkt i dagens tekst fra Joh 1,15-18. Det var en tale med løft over! Håkon både snakket realistisk om verden vi lever i, om behovet for å holde fast på Guds ord, og om håpet om

Jesu gjenkomst i herlighet. Gudstjenesten ble avsluttet med nattverd-feiring.

Godt over 100 mennesker ble igjen til kirkekafe og fikk høre eldste Egil Helland og prest Kristofer Hansen-Ekenes ønske Håkon og familien velkommen. Tilsynsmannen overrakte også en bokgave fra hovedkontoret: «Disippelrytmer» av Vidar Mæland Bakke. Den slår nok an hos Håkon som i tillegg til teologien brenner for musikken.

Takk til alle som var med og gjorde dette til en festdag, og ikke minst: vi ser frem til å bli enda bedre kjent med Håkon og familien.

*Artikelen er hentet fra
Ryenberget menighets nettsider.*

Foto: Einar Horsberg

Om boken

”Ved en korsvei: Åpent brev til mine karismatiske venner”

Geir Otto Holmås
Foto: NLA Høgskolen

Av Jostein Bendiksen

Geir Otto Holmås gir veiledning om usunne strømninger i den karismatiske bevegelsen.

I 2018 gav Geir Otto Holmås ut boken «Ved en korsvei: Åpent brev til mine karismatiske venner». Holmås jobbet inntil 2014 som førsteamanuensis i Det nye testamente ved Menighetsfakultetet. Han har også sittet i lederskapet i OASE-bevegelsen. Nå er han frilanser, ved siden av et engasjement som praksisleder og lærer ved NLA Høgskolen. Holmås kjenner godt til DELK, og Underveis ønsker å vite mer om boken han skrev, og om hva han ønsket å formidle til kristenfolket med denne.

– Hvordan definerer du karismatikk?

– Dypest sett handler det om å åpne seg for Åndens liv, gaver og ledelse. Selve ordet karismatikk kommer av det greske kjarisma, som betyr nådegave. Tradisjonelt har karismatikk vært assosiert med en fromhetstype med fokus på nådegavene, kanskje særlig de mer «overnaturlige». Jeg tror vi altfor ofte har definert karismatikk som en slags åndelig spesialinteresse. Som kristne er vi alle kalt til å drikke dypt av Ånden. «Alle som er drevet av Guds ånd, er Guds barn», heter det i Romerbrevet. Jesus sier: «Jeg lar dere ikke bli igjen som foreldreløse barn.» Ånden levendegjør Jesu nærvær hos oss

og forherliger ham. Den hellige ånd gir liv til Guds Ord, trekker oss inn i kjærlighetsfellesskapet med Faderen og Sønnen, og utrufter til tjeneste.

– Du har vokst opp i OASE-bevegelsen. Regner du fortsatt deg selv som karismatiker?

– Om en legger til grunn den forståelsen av karismatikk jeg gir uttrykk for her, sier det seg selv at jeg gjør det. Også hvis du spør etter fromhetstypen som ligger meg nærmest – hjertespråket så å si – er og blir jeg karismatiker. Men jeg kan også gi meg til andre fromhetstyper, og tenker at vi ofte har operert med kunstige skiller her. Selv om det karismatiske ofte kan være intenst og høylytt, trenger det ikke være det. Og jeg ser i grunnen ingen motsetning mellom karismatikken og for eksempel den stille, meditative bønne. Det hører til Åndens vesen at han er dynamisk og møter oss både i storm og stillhet. I de senere år har jeg vært aktiv også i retreatbevegelsen.

– Tarjei Gilje fra avisen Dagen omtaler boken din som «ingen teologisk fagbok». Hva ville du aller helst med boken? Hvem er målgruppen; alle karismatiske venner?

– At boka ikke er en teologisk fagbok, er noe jeg også understreker i innledningen av boka. Jeg skriver altså om strømninger og en mentalitet som har fått feste i toneangivende miljøer i den internasjonale karismatikken, og som uroer meg sterkt. Disse strømningene påvirker også mange menigheter og kristne miljøer i Norge om dagen. Jeg har prøvd å skrive så flest mulig kan forstå. Fordi det er snakk om strømninger som ofte er vanskelig å avgrense og flyter sammen med andre trender, har jeg først og fremst ønsket å gi noen nøkler til å gjenkjenne det usunne. Ikke minst har jeg villet gi en håndrekning til dem som er usikre og forvirret, eller blitt såret og slitne i møte med ting de har opplevd i nykarismatik-

"Misjonstivoli" på Moe i Sandefjord

ken. Jeg har også et håp om å vekke noen av dem som er tungt inne i dette. Jeg håper boken kan være en hjelp til større åndelig dømmekraft. Målet mitt er ikke først og fremst å kritisere, men at vi som troens folk må gjenoppdage hvilken kraft som ligger i Kristus-sentrert, evangelisk tro.

– Bortsett fra å nevne NAR, New Apostolic Reformation, er du sparsommelig med navn og konkrete eksempler på hvem du retter kritikken mot. Vil du nevne noen andre karismatiske retninger du er spesielt bekymret for?

– At jeg er forsiktig med å nevne navn på miljøer og forkynnere, skyldes at jeg først og fremst ønsker å styrke kristnes bevissthet og dømmekraft. Å henge ut noen tror jeg lett fører til barrikadering og skyttergravskrig, uten at en oppnår noe. I sin kjerne har New Apostolic Reformation med seg mye av tankegangen til tros- og herlighetsforkynnelsen som var toneangivende på 80- og 90-tallet. Det er i stor grad det samme tankegodset i ny innpakning. De tradisjonelle trosmenighetene har i stor grad smuldret bort, eller gått inn i andre sammenhenger, og trosforkynnelsen spiller derfor ikke den samme rollen som den gjorde før. I dag er det viktigere å fokusere på de trendene jeg skriver om i boka, tror jeg.

– Vi i DELK er ikke særlig kjent for vår karismatikk. Har vi noe å lære av karismatiske retninger?

– Uansett hvem vi er som kristne, eller hvilket kirkesamfunn vi tilhører, ønsker Ånden å ta oss dypere, videre og sette oss i bevegelse så Guds rike kan gå frem. Å vokse som kristen, i tro og helliggjørelse, handler om å slippe taket i oss selv så Ånden kan få rom. Det er i bunn og grunn dette som er kjernen i genuin karismatikk. Gud er ikke en from teori eller en tankemessig konstruksjon; han lever og vil gi seg til kjenne for oss og gjennom oss. Kristen tro er uløselig forbundet med kraft – evangeliets kraft, korsets kraft, Åndens kraft. Jesus sier i evangeliene noe om at det er nødvendig både å kjenne Skriftene og Guds kraft. Dette er vel egentlig utfordringen den karismatiske bevegelsen vil gi til alt Guds folk.

I år hadde vi på Moe lyst til å inspirere barn (og voksne) til misjonsinnsats på en spennende og morsom måte. Vi bestemte oss derfor for å prøve ut konseptet «Misjonstivoli».

Tivoliet ble arrangert for 1. til 7. trinn på tirsdag ettermiddag i misjonsuka. Kvelden ble innledet med sang fra 4. klasse, andakt ved Gunn Andersson etterfulgt av informasjon om misjonsarbeidet blant de døve på Madagaskar.

Det nye allrommet var fylt til randen av forventningsfulle barn og voksne, det var spesielt hyggelig å oppleve at nybygget ble fylt av små og store som deltok på ulike aktiviteter. Flere kom rett fra jobb, men hadde anledning til å kjøpe seg litt mat på kjøkenet, ellers var det også salg av kaker og kaffe. Kontaktlærerne og klassekontaktene tok ansvar for mange spennende aktiviteter for barna der bl.a. tombola, pilkasting, svampekasting, bowling, lykehjul, bruktmarked, hinderløype og ansiktsmaling stod på program-

met. Praten gikk lett over bordene der foreldre endelig hadde tid til å senke skuldrene og slå av en prat mens barna boltret seg med de forskjellige aktivitetene.

Før vi har telt opp bøsser og sponsorløp, har vi allerede samlet inn om lag 55 000 kroner til misjonen. Det er godt å oppleve velvilje, stor giverglede, entusiasme og engasjement blant elever, foreldre og lærere slik at Guds rike kan komme nærmere enkeltmenneskene. Spesielt takk til Misjonskomitéen ved Ingrid V. Bye, Gunn Andersson og Dag Skinlo for en annerledes og meget vellykket aften!

Victora Holte
Moe skole

Møtelisten - Gudstjenester og søndagsmøter 2.

Dato	Søndag	Prekentekest	Ryenberget	Nore	Bjerkely	Granly	Horten
07.04.2019	4.s. i fastetiden	Joh 6,24-36	11.00		MA 7	PJ 5	11.00
14.04.2019	Palmesøndag	Joh 12,1-13	KHE 7		11.00	11.00	X
18.04.2019	Skjærtorsdag	Joh 13,1-17	HVS n 17.00		MA n	AJ sn 18.00	ER n
19.04.2019	Langfredag	Matt 26,30-27,50	11.00		11.00	11.00	8.30
21.04.2019	Påskedag	Joh 20,1-10	KHE 1		AJ 1	PJ 1	ER 18.00 1
22.04.2019	2. Påskedag	Joh 20,11-18		MA n 1		11.00	
28.04.2019	2.s. i påsketiden	Joh 20,24-31	11.00		MA n 7	AJ 4	11.00
05.05.2019	3.s. i påsketiden	Mark 6,30-44	KHE konf 3		11.00	PJ n 3	BJH 2
12.05.2019	4.s. i påsketiden	Joh 14,1-11	11.00		MA konf 5	AJ konf	
17.05.2019	Grunnlovssdag	Luk 17,11-19	15.00			13.00	
19.05.2019	5.s. i påsketiden	1 Kong 8,12-13.27-30	HVS n 2		11.00	11.00	ER 4
26.05.2019	6.s. i påsketiden	Matt 6,7-13	11.00		11.00	HVS n 2	11.00
30.05.2019	Kristi himmelfartsdag	Joh 17,1-5	X		BJH n 7 X *	11.00	
02.06.2019	Søndag før pinse	Joh 16,12-15	11.00		11.00	11.00	11.00
09.06.2019	Pinsedag	Joh 14,23-29	HVS n 1		MA 1	AJ 1	RE 1
10.06.2019	2. pinsedag	Joh 7,37-39		MA n 1			
16.06.2019	Treenighetssøndag	Apg 17,22-34	KHE n 7		11.00	11.00	AJ 7
23.06.2019	2.s. i treenighetstiden	Joh 3,1-13					St.Hansstevn
30.06.2019	3.s. i treenighetstiden	Mark 10,13-16	11.00		11.00	PJ n 6	1100
					* 30.05		
					Fellesgudstjeneste		Fel
					Bjerkely - Østfold		

Initialer / navn:

AJ - Andreas Johansson
AM - Arild Minnesjord
BA - Bertil Andersson
BJH - Boe Johannes Hermansen
EN - Erling Neerland
ER - Erling Ranrud

HJS - Hans Johan Sagrusten
HN - Herman Næss
HVS - Håkon Valen-Sendstad
JaBy - Jan Bygstad
JeBj - Jens Bjørnsgård
JMS - Jon Magne Sønstabø

KHE - Kristoffer Hansen-Ekenes
MA - Morten Askjer
OE - Ottar Endresen
OEng - Olaf Engestøl
PJ - Peter Johansen
RA - Ragnar Andersen

RE - Rolf Ekenes
SV - Svein Volden
UA - Ulf Asp

Oppstart på Nord-Jæren

Etter en tids forberedelse var det søndag 13. januar oppstart av DELK-arbeid på Nord Jæren, med gudstjeneste i Norkirken/Elim bedehus, Sandnes.

Prest Boe Johannes Hermansen fra menighetsplantingsutvalget i DELK talte og forrettet i den første gudstjenesten, hvor 40 personer var tilstede, og det ble feiret nattverd.

Lederen i Normisjonsforeningen, Ola Helge-

land, ønsket varmt velkommen til Elim. Info om DELK-arbeidet i distriktet ble gitt av initiativtagerne, Jostein Vik og Joanna Bauer. Foreløpig er sju gudstjenester og møter - alle med etterfølgende kirkekaffe - planlagt frem til påske.

Alle samlingene blir i Norkirken/Elim, i sentrum av Sandnes.

Boe Johannes Hermansen

kvartal 2019

Moe	Telemark *	Dalane	Sotra	Bergen	Østfold	Kr.sand	Hardanger	Molde	Nordreisa	Dato
11.00	UA n 3			JMS	BJH n				ER n	07.04.2019
	11.00			JaBy	BJH n X *	OEng n 2				14.04.2019
ER n 17.00	AM n	OEng sn 2	JaBy sn 1	JaBy	BJH n					18.04.2019
	11.00			JMS	RA/BJH	11.00				19.04.2019
ER 3	RE 1			JaBy	BJH n	OEng n 1	JMS			21.04.2019
	11.00	OEng 1		JaBy	BJH n					22.04.2019
11.00	11.00	*		JaBy	BJH n			AM		28.04.2019
ER konf 3	BA n 3				11.00					05.05.2019
	11.00	11.00	JaBy n 5	JMS konf	RA n	RE 3 n			BJH n konf	12.05.2019
	13.00									17.05.2019
UA n 3	BA konf *			JMS	KHE n		MA			19.05.2019
	11.00	AM n 3		JaBy	11.00			BA		26.05.2019
ER n 3 X *	BA n 7			JaBy	X	OEng n 3				30.05.2019
11.00	11.00			JaBy	BJH n				AJ n	02.06.2019
ER n 3	PJ 1	OEng n 1		BJH	RA n					09.06.2019
	11.00		BJH		RA n	OEng n 1				10.06.2019
11.00	BA n 3			JMS	11.00	11.00	JaBy			16.06.2019
et på Gjennestad i Stokke										23.06.2019
	11.00				BJH n	OEng n 3				30.06.2019
* 30.05		* 28.04			* 14.04					
llesgudstjeneste		Gudstjeneste		Fellesgudstjeneste						
Moe - Ryen	m/OEng på Frøyland			Østfold - Horten						
	*Sted f.o.m.									
	30.12.18:									
	Skauen skole									
* sted konfirmasjon Telemark:										
Borgeskogen kirke (Porsgrunn)										

Sted for
Gudstjenestene
i Østfold: se
DELKs nettsider
www.delk.no.

Initialer = gudstjeneste
kl 11.00 om ikke annet er oppgitt
Kun klokkeslett = møte
X = fellesgudstjeneste/fellesmøter
n – Nattverd
sn – Skriftemål og nattverd

Oftring til:
1 – Prestetjenesten
2 – Misjonen
3 – Lokalt menighetsarbeid
4 – DELKs skoledrift
5 – Nødhjelp

6 – Ungdomsarbeid
7 – Andre formål

NB! Endringer kan
forekomme. Følg
med i kalenderen
for din menighet
på www.delk.no

Bildet viser fire sentrale
personer i forbindelse med
oppstartgudstjenesten:
Jostein Vik (fra venstre),
Joanna Bauer, Boe Johannes
Hermansen og Jan Hetland
(eldste i Dalane menighet,
Egersund).

Åndens frukt og Åndens gaver

Av Harald Kaasa Hammer
hkh@hammer.no

Frukt kommer innenfra, gaver overrekkes utenfra. En frukt vokser ut av en grein, en gave kan festes til en grein. Åndens frukt er Jesu personlighet, og Åndens gaver er Jesu evner.

Frukten vokser fram innenfra hos et menneske som er født på ny ved Den hellige ånd. Åndens frukt er de gode personlighets-egenskapene som Jesus møtte mennesker med da han vandret på jorden: kjærlighet, glede, fred, overbærenhet, vennlighet, godhet, trofasthet, ydmykhet og selvbeherskelse. Disse egenskapene er vel noe alle ønsker seg av sine medmennesker! De som vil bli kristne, "risikerer" at personligheten deres blir forandret, slik at de ligner Jesus og får egenskapene hans. Åndens prosjekt er jevnt og trutt å prege Jesu personlighet inn i hver enkelt kristen, slik at Åndens frukt kommer til syne i alle møter med våre medmennesker. Les om dette i Tit 3,5 og Gal 5,22-23.

Ånden har også et annet prosjekt: Han bygger Guds menighet på hvert sted, i hver bygd og hver by. Det gjør han ved å dele ut Jesu evner til hver enkelt kristen i menigheten: evner til å se den enkelte og til å lytte, evner til å helbrede og sette mennesker fri, evner til å forkynne og undervise og utruste andre til tjeneste, evner å hente fram den enkeltes ressurser og knytte dem sammen med andres ressurser, evner til å finne vei og gå foran og lede, evner til å få med seg andre ut i naturen og ut til andre mennesker og til å lede lovsangen slik Jesus gjorde. Ånden bygger opp menigheten så den gjør Jesus synlig med hans egenskaper og evner på hvert enkelt sted.

Tro – nåde – gave – oppgave – nådegave

Dette gjør Ånden på en så konkret måte at han porsjonerer ut disse gavene til hver enkelt. Har du tenkt det slik at Gud måler opp og gir deg så mye tro som du kan bære? Han tilmåler også så mye nåde han mener at du trenger! Ånden tilpasser de gavene han vil du skal bære og bruke! Hver og en har fått en nådegave. Han porsjonerer ut en oppgave til hver enkelt. Les om dette i Rom 12,3 og Ef 4,7 og 1 Kor 12,11 og 1 Pet 4,10 og Ef 4,16.

Bibelen viser en slik detaljstyring fra Guds side at man kan bli selvpoptatt av mindre! Alt blir galt hvis vi tror at alt dette bare er til den enkeltes egen glede. Nei, det Ånden holder

på med, er å bygge opp Jesu kropp midt i denne verden. En nådegave er en gave Gud har sendt med deg til menigheten. Åndens gaver er ikke til privat bruk. Det eneste unntaket er tungetale, som kan være til egen oppbyggelse. Les om dette i 1 Kor 14,1-5.

Er menigheten en organisasjon eller Jesu kropp?

Menigheter blir behandlet som organisasjoner i det norske samfunn. Det har sine fordeler. Men å lede en menighet er mye mer enn å organisere. I menigheten leter vi etter spor av Jesus hos hverandre, og bidrar til å hente frem Guds gaver, slik at Jesus blir synlig blant oss.

Gode ledere skal ikke bare virkeliggjøre felles idealer for gode menigheter. De skal lete etter Guds gaver i sin egen menighet og få øye på hvordan Jesus trer frem akkurat her hos oss, og knytte menigheten sammen i kjærlighet og tjeneste. Åndens utrustning av hver enkelt viser hva Gud vil med akkurat vår menighet.

Ut fra Jesus Kristus blir hele kroppen sammenføyd og holdt sammen av hvert bånd og ledd, alt etter den oppgave hver enkelt har fått tilmålt, så kroppen vokser og bygges opp i kjærlighet. Ef 4,16

Tjen hverandre, hver og en med den nådegave han har fått, som gode forvaltere av Guds mangfoldige nåde. 1 Pet 4,10

Hilseøvelse

Dette er en øvelse i å få øye på Åndens gaver hos hverandre:

To og to finner hverandre ved å håndhilse. Så ser de to hverandre inn i øynene. Den ene sier den første setningen og den andre gjentar samme setning. Så sier den ene neste setning, og så videre.

- Du er like verdifull som jeg.
- Jeg tror Gud ville noe godt med at vi skulle møtes.
- Jeg vil tro sammen med deg.
- Jeg er villig til å si nei til det som kan skade deg.
- Jeg vil se etter spor av Jesus i deg.
- Jeg vil dele med deg det jeg har fått av Jesus.

HKH 2017

Aktivt elevråd ved Bjerkely skole

På Bjerkely skole ønsker vi at elevrådet skal være noe mer enn et organ som kommer opp med mange ønsker, oppnåelige og uoppnåelige. Vi har god erfaring med at elevrådet får uttale seg i ulike saker, og at de får ansvar for å arrangere miljøskapende aktiviteter. Gjerne noe de selv har foreslått.

Da skolen i høst skulle vurdere om Bjerkely fortsatt skal gå i 17. mai-tog i Horten eller bytte til Revetal der de fleste skolene i kommunen nå går, var det naturlig at elevrådet drøftet saken. Og leder Even Horn møtte i skolestyret og la fram elevrådets syn. Det ble for øvrig bestemt 17. mai-tog på Revetal – i tråd med elevrådets anbefaling.

I vinter har DELK-skolene arbeidet med en vurdering av skolens kristne formidling, og elevrådet hadde en god samtale rundt spørsmålene «hvordan merker dere at Bjerkely skole er en kristen skole?» og «i hvilken grad får dere hjelp av skolen til å være kristen?» Dette endte opp i et notat som rektor brukte inn i sin rapport til DELK sentralt.

I februar arrangerte elevrådet en sjakkturnering, der over halvparten av elevene meldte seg på, og en «ESO-time». Det siste har blitt en tradisjon på skolen, der ESO står for Elever Som Opptrer. Da er det stor stemning!

Elevrådet har møter ca. hver tredje uke og er i år veldig fornøyd med at de får bruke konferanserommet i tilknytning til DELKs hovedkontor.

Tore Slettvik

(kontaktlærer for elevrådet)

Et dyppdykk i DELKs historie Velkommen til bokbad i din DELK-menighet!

Illustrasjonsbildet er hentet fra pmbasics101.com.

Historiebokprosjektet er nå inne i sitt tredje år. I februar 2017 startet jeg formelt arbeidet med å forme og skrive en historiebok om DELK. Den skal publiseres på forsommeren 2022. Da er DELK 150 år. Som kjent skal boken i hovedsak fortsette fortellingen der «Fedre arv og barnefostring» av Otto Gjerpe avsluttet sin i 1976. For å fortelle alle om hvor prosjektet står i dag, har jeg bedt meg selv rundt i alle DELK-menigheter for å formidle og informere. Jeg håper vi sees på bokbad!

Jeg er i gang med en runde rundt i menighetene for å promotere og informere om historiebokprosjektet. Jeg startet i Telemark menighet før jul, og har som mål å nå ut til alle DELK-menighetene i løpet av 2019. Foreløpig er noen datoer spikret, som eksempelvis bokbadet i Horten menighet søndag 28. april. Intensjonen er at datoen for bokbadet i din menighet skal inn i kvartalsoversikten, slik at alle får god beskjed. De fleste menighetsbesøkene vil skje i andre og tredje kvartal i 2019.

Bokbadene vil trolig ha litt ulik form i de ulike menighetene. I DELK Telemark brukte jeg omtrent 15-20 minutter som en del av kunngjøringene i et søndagsmøte fordi det passet best i møteformatet. Andre

steder vil bokbadet vare lenger, og eventuelt være i en egen bolk etter et møte eller en gudstjeneste. Her kan hver enkelt menighet komme med ønsker.

Jeg tar med meg et heftet prøve-manus når jeg kommer på besøk. Det vil inneholde omtrent 10 sider med ferdigskrevet tekst. I innslaget mitt kommer jeg til å lese høyt fra deler av dette, samt fortelle om bakgrunnen for prosjektet og hvor det står i dag.

Dersom noen fra menighetene ønsker å delta med kildemateriell eller andre bidrag i arbeidet med boken, blir jeg svært glad for det. Etter Skiens-innslaget fikk jeg en god del henvendelser. Ta i tilfelle kontakt med din prest eller en eldstebror, som kan formidle kontakten til meg. Jeg tar gjerne imot skriftlige kilder og notater, men jeg kan også sette av tid til intervjuer i for- eller etterkant av søndagsinnslaget. Jeg kan også gjennomføre slike samtaler på lørdagen i forkant dersom vi finner gode praktiske løsninger.

Mitt store ønske er å skape engasjement og interesse rundt historiebokprosjektet. Jeg tror det blir en bedre historiebok dersom folk rundt i menighetene får lov til å bidra med en stemme i dette. Vel møtt til bokbad!

Jostein Bendiksen

Thank you for the music!

I uke 6 og 7 hadde Granly skole sitt tradisjonelle musikkprosjekt, musikkuka. Elever og ansatte på ungdomsskolen jobbet sammen for å skape en forestilling med musikk, dans, drama og alt som hører med bak og på scenen av teknikk, kulisser, sminke og kostymer.

Noen forberedte også en kafé, mens andre jobbet med elevmiljø. Forestillingen hadde navnet "Thank you for the music!" og ble satt opp på Oseberg kulturhus i Tønsberg 13. februar. Den røde tråden i årets forestilling var et innblikk i livet på Granly eldresenter. Der ble det reflektert over mange av livets utfordringer og gleder. For første gang hadde flere av de ansatte ledende roller i forestillingen. Sminket opp som 40 år eldre! Det ble mye latter i salen, men også mye å tenke over hvordan vi (ikke) forvalter Guds skaperverk. May Grytnes og Steinar Høiback var prosjektledere for 9. året på rad.

Til forestillingen ble det skrevet en andakt av Håkon Furnes.

I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden. Og jorden var øde og tom, og det var mørke over det store dyp, og Guds Ånd svevet over vannene. Og Gud sa: Bli lys! Og det ble lys!

Med sin stemme talte Gud verden inn i eksistens! Skaperverket er skapt

ved lyd, med melodi, med toner! Og melodien har som et ekko runget siden tidenes morgen. Vi er et produkt av melodi! Av Guds musikk. Av Guds stemme!

Tenk på den gaven musikk er og har vært for alle. Om man har en tung og vanskelig dag, så er musikken alltid ved din side. Bare å plugge i øra og la musikken starte med å lege sår, gi trygghet og omsorg. Om man har en fantastisk god dag, så er musikken der som kronen på verket. Med glede, frihet og moro på en god beat!

Så uansett omstendigheter så er musikken en gave og et fundament i hverdagen! Musikken sprer glede. Musikken forløser frihet. Musikken leger sår. Musikken trøster. Musikken motiverer og oppmuntrer. Musikken samler mennesker. Og i dag har vi samlet oss rundt musikken, rundt fellesskapet, rundt kjærligheten.

Og i fellesskap kan vi rette blikket mot Jesus og si tusen takk! Tusen takk for at du gav oss musikken. Som et pledd på en kald vinterkveld. Eller et kaldt glass vann på en varm sommerdag. Noe som alltid gjør situasjonen, omstendighetene eller følelsen hakket bedre enn det var. Tusen takk, Jesus! For melodi, for durer, for toner, for takt og rytmer.

For en fantastisk gave musikken er!

Steinar Høiback

Leseglede en hel uke

Det leses side opp og side ned en hel uke i strekk på Ryenberget hver vinter. Litteraturfestivalen er blitt en tradisjon som er kommet for å bli.

Dette er en uke hvor lesing er i fokus. Tegneserier, romaner, bildebøker, faktabøker, dikt og noveller, ja, alle former for tekster blir lest. Målet med uka er at elevene skal få erfare at det er gøy å lese. Det blir satt opp et partytelt i vestibylen med madrasser, puter og bokhyller. Her er det stadig elever som ligger eller sitter og leser.

I tillegg har alle elevene med seg egne favorittbøker på skolen som de låner bort. Det er også koselig når de eldre elevene leser for fadderklassene sine. Det er om å gjøre å lese mye også, derfor arrangerer hver klasse lesekonkurranse, der det er om å gjøre å lese flest sider i løpet av en uke.

Noen ekstra koselige aktiviteter denne uka er når grillen blir fyrte opp i skolegården, og elever kan grille pølser og burgere. Det er også gøy den aller siste dagen, når hele barneskolen kler seg ut og har karneval i gymsalen!

Kristina Sletten Andersen

Ny administrasjonsleder i DELK

Det var en søndagsmorgen at Torgeir Døvik skulle sjekke noe på delk.no før kirketid. Der var det en stillingsannonse som fanget interessen hans; administrasjonsleder i DELK. Spennende!

Torgeir, som er økonomiutdannet, jobbet på et regnskapskontor og hadde egentlig ikke tenkt å skifte beite. Likevel gikk han inn på nettstedet samme kveld. Det slo han at den jobben passet jo veldig godt for han. Det var kona, Beate, enig i. – Du kan jo søke, oppfordret hun. Det har vel aldri vært større spontan applaus i Bjerkely kirke, enn da det noen uker senere ble kunngjort at Torgeir Døvik var ansatt i stillingen som ny administrasjonsleder. Men hvem er nå denne nye administrasjonslederen?

Kan du beskrive deg selv?

– 37 år, småbarnsfar. Jeg har ei flott kone og tre gode gutter. Bor i Undrumsdal og er engasjert i Bjerkely menighet. Travel hverdag med barn som skal følges opp, og er opptatt av å være i bevegelse selv, også. 10-12 års erfaring med økonomi og regnskap. Jobbet fire år som økonomi- og administrasjonsleder i Misjonskirken-Ung. Torgeir har også vært eldste i Bjerkely menighet i en periode på 5 år.

Hva er det som gjør at du velger å gå fra en «vanlig» jobb til å jobbe i et kirkesamfunn, ser du på det som et kall?

– Nei, jeg ser på det som et vanlig arbeidsforhold. Men det har selvfølgelig en

Torgeir Døvik

ekstra dimensjon, som gjør det litt mer interessant enn en annen jobb. Det er fint å være på en arbeidsplass hvor man har andakt i lunsjen. Men spennende å jobbe på sekulær arbeidsplass også, med mange spørsmål om DELK og om troen, like viktig det.

Hva ser du frem til i den nye stillingen din?

– Variert arbeidshverdag. Det er mye

forskjellig å ta tak i. Jeg har allerede vært på kontoret en dag i uka, begynte 60 % fra 1. mars og 80 % fra 1. juni (det er en 80 % stilling). Gjengen på kontoret er et godt felleskap å komme til. Og så har jeg lyst til å bidra til å finne gode løsninger, som kan lette arbeidsbyrden for eldste og prester, være en støttefunksjon. Å få gå i tospann med Rolf Ekenes og Arvid Ludvigsen noen måneder har vært lærerikt.

Hva er styrkene til DELK slik du ser det?

– DELK har et trygt fundament i Bibelen. Det synes jeg er bra. Så er DELK rundt omkring, veldig forskjellig, med forskjellige menigheter, forskjellige prester og forskjellige kulturer. Jeg synes det er positivt at det er rom for mangfold, så lenge Guds ord er fundamentet. Det er gjort gode grep både i hovedstyret og i fornyelsen av sankthansstevnet, som viser at familie, barn og unge er viktig. Når det gjelder DELK lokalt er det Døvik og Bjerkely jeg har erfaring fra, der opplever jeg at man blir sett, og ser hverandre. Det er et trygt og godt fellesskap å være i.

Hvilke utfordringer ser du for deg i jobben?

– Jeg er helt sikker på at det blir noen utfordringer i den jobben. Jeg tror det blir utfordrende og spennende, og vil gjerne bidra til å finne gode løsninger. Det tror jeg vi skal få til, avslutter Torgeir Døvik, og vi ønsker Torgeir lykke til!

Tekst og foto: Torunn Fadum Døvik

Ny inspektør på Skauen

Martha Rogdaberg Aakervik er 43 år og bor i Skien. Da hun flyttet til Skien sommeren 2007, hadde hun ingen jobb, men fikk etterhvert et vikariat på Kongerød ungdomsskole.

– Vi hadde et ganske lite nettverk, men jeg hadde tatt opp igjen kontakten med Åshild Almli Asmussen som jeg hadde gått sammen med på Kvitsund Gymnas. Åshild var lærer på Skauen kristelige skole og hadde mye godt å si om skolen, arbeidsmiljøet og ledelsen. Det jeg visste om DELK og Skauen kristelige skole, hadde jeg fra Åshild, forteller Martha.

– Det er mye likt med å være lærer på Skauen kontra offentlig skole, men den største forskjellen er den sentrale plassen forkynnelsen og evangeliet har i klasserommet og blant kollegaer.

– Jeg har hatt gode år på Skauen kriste-

lige skole og jeg har trivdes godt med undervisning både i klasser og i mindre grupper.

– I tillegg har jeg satt pris på litt ekstra utfordringer innen teamledelse og spesialundervisning. Men hverdagen som lærer er svært hektisk, og jeg har derfor en stund hatt lyst til å prøve noe litt annet. For meg var det derfor liten tvil om at jeg ville søke da det ble lyst ut en inspektørstilling på skolen.

– Jeg trives svært godt i min nye stilling. Det er både spennende og utfordrende å få være med å prioritere hva som er viktig å ha fokus på for at Skauen kristelige skole skal bli en best mulig skole.

– Mitt ønske for alle elvene som går ut fra DELK sine skoler, er at de skal kjenne den levende Jesus og være godt rustet for livet videre, sier hun til slutt.

Martha Rogdaberg Aakervik

Hva er et menneske?

«Hva er nå et menneske? Bioteknologiens nye utfordringer» var temaet i Kirkeforum som DELK arrangerte på Granly skole 29. januar. Generalsekretær i Menneskeverd, Morten Dahle Stærk, holdt et viktig foredrag hvor han tok utgangspunkt i hvilket menneskesyn som ligger til grunn for tenkning og praksis.

- Blant annet må vi stille følgende spørsmål: Når starter menneskelivet? Hvilken verdi har et foster? Hvordan skal vi vurdere pasienter uten bevissthet? Hvordan skal vi prioritere mellom dyr og mennesker? Hvordan skal vi vurdere lidelse? Er det rett å genmanipulere? spurte Stærk.

Foredragsholderen refererte til ulike kapitler i bioteknologiloven, blant annet preimplantasjonsdiagnostikk, forskning på overtallige befruktede egg, kloning, fosterdiagnostikk, bruk av fostervev, genetiske undersøkelser av født, og genterapi.

- Intensjonene med genterapi kan være de beste: fjerne alvorlig og arvelig sykdom. Men hva skal endres, og med hvilke midler? spurte generalsekretæren i Menneskeverd.

Han fremholdt at fosterdiagnostikk innebærer en medisinsk undersøkelse av fosterets gener eller av sykdom/

Morten Dahle Stærk holdt et engasjerende foredrag i DELKs Kirkeforum.

utviklingsavvik. Dagens fosterdiagnostikk er i stor grad jakt på trisomier og spesielt Downs syndrom.

- Hva er «behandlingen» hvis man finner at fosteret har en trisomi? Problemet er at dette er en målrettet jakt på en gruppe individer. Ni av ti kvinner som får vite at barnet deres har Downs syndrom, velger å ta abort, opplyste han.

Stærk refererte til filosofen Nick Bostrom: «Transhumanisme er en måte å tenke om fremtiden på som forutsetter at mennesket i den nåværende

form ikke er ferdig utviklet, men er i en forholdsvis tidlig fase».

I dag har mange en drøm om å skape supermennesket, å overvinne døden og skape kunstig bevissthet. Supermennesket vil være både raskere, sterkere, skjønnere, smartere, ha bedre hukommelse, bedre konsentrasjon, verdsette bedre kunst, være immun mot sykdom, fri for angst og bekymring, ikke irritabel etc. Kort sagt: en oppgradering av oss selv.

- En slik tenking vil skape nye klasseskiller, innebære militære og kommersielle interesser, utviske forskjellen mellom dyr, mennesker og maskiner, ja, sette ideen om menneskets verdi under press. Dette styres av en farlig konsekvensetikk, hvor nytte settes først, la Stærk til.

- Vi må kjempe for menneskeverdet fra unnfangelse og til naturlig død, at vi er Guds enestående skapning, uansett alder, intellekt, helse eller andre forhold, konkluderte Morten Dahle Stærk.

Foredraget ble etterfulgt av en nyttig samtale. Kirkeforum ble ledet av DELK-prest Boe Johannes Hermansen og samlet bra med folk.

*Boe Johannes Hermansen,
tekst og foto*

Mor, far og barn

Øivind Benestad fra stiftelsen Mor-FarBarn besøkte Østfold 28. februar til 3. mars. Arrangør var en felleskirkelig komite, med representanter fra ulike kirkesamfunn og kristne organisasjoner. Koordinator var DELK-prest Boe Johannes Hermansen.

Møteserien startet med et debattmøte i Litteraturhuset i Fredrikstad. Temaet var: «Regnbueflagg, kristentro og radikal kjønnsideologi. Hva er problemet?» Det var innledning og ble en saklig debatt.

Dagen etter var det temamøte i Furuly menighetssenter i Råde. Her var emnet: «Det kristne ekteskapet og bibelske sannheter i en ny tid».

Lørdag på dagtid var det åpent seminar i Sarpsborg Frikirke: «Ekteskapet, barnet og Bibelen i en kjønnsnøytral

tid. Hva skjer? Hva står på spill? Hva kan vi gjøre?» Lørdag på kveldstid deltok Benestad i ungdomsmøte i Salen, Halden, med emnet: «Hva sier Bibelen om likekjønnet samliv - har barn rett til mor og far?»

Søndag formiddag talte Benestad i DELK-gudstjenesten i bedehuset Hauges Minde, over temaet: «Å følge Jesus – uansett!» På kveldstid var det avslutningsmøte i Zoé-kirken i Fredrikstad, med emnet: «Bibelen og samlivsdebatten: Sannheten tro i kjærlighet».

- En utrolig fin møteserie, med viktige og aktuelle temaer til bevisstgjøring og kunnskap, for formidling videre, i ord og handling, oppsummerer Boe Johannes Hermansen, som henviser til Mor-FarBarns nettsted for mer kunnskap.

Boe Johannes Hermansen

Øivind Benestad talte på en rekke møter i Østfold 28. februar til 3. mars. Her er et bilde fra et av møtene. Foto: Boe Johannes Hermansen

Hva tenker barn om Gud? – Og hva synes vi de bør tenke?

Hilde Heitmann er kateket i Sandar menighet.

Dette var temaet for årets kristendomsseminar 23. januar. Rundt 50 deltakere var samlet i Bjerkely menighetssenter – de fleste av dem kristendoms lærere ved DELKs skoler.

Etter en åpningsandakt ved vikarprest Andreas Johansson hadde Hilde Heitmann to temaer, Guds bilde og barn og forkynnelse og barn. Hilde er kateket i Sandar menighet og har vært vikarlærer på Moe skole. Hun har også vært med på å utvikle tidslinjen.no – den store fortellingen i Bibelen.

Hilde snakket bl.a. om bilder vi kan ha av Gud som en belønningsgud, fraværende gud, samvittighetsgud, streng gud og maktgud – og at vårt forhold til foreldrene våre påvirker vårt bilde av Gud.

Når vi forkynner, er det bedre å være som en reiseleder enn en foredragsholder, sa Hilde Heitmann.

Berit Nøst Dale fra NLA Høgskolen i Bergen hadde temaet De vanskelige

fortellingene i Bibelen – skal barna få høre dem? Hun konkluderte med at vi skal gi rom for vanskelige fortellinger, men det er ikke de vi tar først. Og vi bør være bevisste på hvilke bilder/illustrasjoner vi velger å bruke.

Det var også satt av tid til oppdatering på hva som skjer på lærebokfronten i kristendomsfaget.

Tilsynsmann Rolf Ekenes oppsummerte seminardagen og takket alle som hadde bidratt til gjennomføringen.

Mange av deltakerne skrøt av maten; frokost på morgenen, lasagne til lunsj og kaffe/te og frukt hele dagen.

Seminaret ble arrangert av kristendomskomiteen som består av rektorene, skoleprestene, tilsynsmannen og skolekonsulenten.

*Tore Slettvik,
tekst og foto*

Et viktig kirkelig nettverk

Det årlige møtet i Nettverk for evangelisk-luthersk kirkesamarbeid gikk av stabelen 4.-6. februar, på det faste konferansestedet Høgsveen Retreat- og Gjestegård, i Ringsaker.

Representanter for åtte kirkesamfunn og andre kirkelige enheter fra Norge, Sverige og Danmark møttes til samling over to døgn.

En rekke aktuelle saker sto på dagsorden, som f.eks felles pastorutdanning, vurdering av tekstrekker etc. Det ble også gitt situasjonsrapporter fra medlemmer og observatører i nettverket. Og ikke minst: felles bønn og samtale preget det gode fellesskapet.

*Boe Johannes Hermansen,
koordinator*

Bildet viser deltagerne samlet ved kloketårnet i snøværet på Høgsveen.
Foto: Toril Asp

For Guds ord funker!

Hva gjør DELK-ungdom når de er ferdige på videregående og skal ut i verden? Jeg har spurt tre ungdommer fra Moe menighet som flyttet hjemmefra i sommer om dette.

Eira Gundersen. Foto: privat

Emma Victoria Guren. Foto: privat

Emil Simonsen. Foto: privat

5 kjappe spørsmål:

1. Hvor er du nå, og hva driver du med?
2. Hvorfor valgte du et år på Bibelskole/DTS i stedet for å starte på studier/jobb?
3. Hvordan har din oppvekst i DELK formet deg som kristen?
4. Hva har du lært dette året som menigheten hjemme har godt av å lære?
5. Hvor er du om fem år?

Eira Gundersen

1. Nå er jeg i Sør-Afrika med Bibelskolen i Grimstad (BiG). Jeg og et team på fire andre jenter har bodd i Sør-Afrika i 4 mnd. Vi jobber i kirken Norwegian Settlers Church i Port Shepstone. Jeg jobber på en skole for utviklingshemmede barn, og på SFO for barn i en zulu-landsby.

2. Jeg har ikke visst hvorfor, men har alltid følt at jeg skulle reise til Afrika i løpet av livet. Det ble gjennom Bibelskole, for jeg ville bruke et år på å få en nærmere relasjon med Gud, istedenfor bare kule opplevelser for min egen del.

3. DELK har gitt meg mange gode venner, både på søndagsskole og ungdomskvelder siden jeg var liten. Opp gjennom årene har jeg hørt diverse taler fra ulike menigheter. Oppveksten i DELK har hjulpet meg til å tenke gjennom hva jeg hører. Jeg har også fått en personlig relasjon med Gud der jeg ser på han som en pappa, men også Gud.

4. I menigheten min her i Sør-Afrika er alle veldig flinke på frivillighet. Kirkens visjon er å nå ut til alle folkene rundt seg. For noen år siden spurte pastoren: Om kirken hadde blitt borte nå, ville samfunnet merket at vi var borte?

Dette er noe jeg tror flere menigheter bør tenke gjennom. Hva gjør dere for samfunnet deres? Kommer folk rundt dere til å legge merke til om dere eller menigheten deres en gang blir borte?

NSC har programmet Genesis. Her er barnehager, SFO, treningssentre, rug-

bylag, musikklasser, skoler, Safe place og mer. På denne måten kan man se kirken i nesten hele byen. Når vi spør personer i butikken om de har hørt om kirken, kan vi se at flesteparten har noe forhold til programmene, eller har hørt om kirken. Dette er noe jeg absolutt vil tenke på videre for meg selv, men også ta med til menigheten min i Norge.

5. Jeg tror jeg holder på med lærerutdanning. Jeg håper jeg har et godt studiemiljø og en studietid med Gud i fokus. Selvfølgelig håper jeg også på å besøke Afrika igjen, og se hvor langt kirken har kommet med arbeidet sitt.

Emma Victoria Guren

1. Jeg startet på DTS i Australia, men akkurat nå er jeg i Guatemala og driver mest med barne- og ungdomsarbeid! Vi hjelper til med å undervise elever som til vanlig ikke har penger til å gå på skole. Vi har søndagsskolearbeid, skuespill av bibelhistorier, leker og enkle vitnesbyrd for å forklare evangeliet.

2. Jeg ville bli bedre kjent med Gud og reiseliv. Nå som jeg har vært her, innser jeg hvor avhengig jeg er av å gjøre ting i kraft av Gud og ikke av meg selv.

3. Det var her jeg først lærte om Jesus, og det var i Moe jeg først fikk gode mentorer som lærte meg mer. Jeg så hvordan et miljø som elsker Gud skal være, og det har inspirert meg til å søke Gud mer!

4. Det å ha et utoverfokus er viktig! Vi er kalt til å dele de gode nyhetene med de rundt oss, og jeg personlig ønsker å bli flinkere til å invitere ikkekristne til kirken. For Guds ord funker!

5. Om 5 år håper jeg at Gud har vist meg hvilken utdanning jeg skal ha, og jeg har lyst til å tjene i en menighet fast. Jeg har også lyst til å samarbeide med organisasjonen PureJoy for å skaffe bibler til 35 familier som bor på en søpeldyng, på lydbok!

Her kommer vinteren!

Heidi Halvorsen er skribent i Synlige stemmer – et KABB-prosjekt der blinde og svaksynte skriver om sin hverdag.

Emil Simonsen

1. Jeg er på Bibelskolen i Grimstad på musikklinja. Nå holder vi på å gjøre oss klare til påsketurné med Garness i tillegg til låtskrivingsprosjekt og andre fellesfag.

2. Jeg valgte Bibelskole fordi det er en investering for livet – en jobb hadde vært en investering for et par år. Her blir jeg bedre kjent med meg selv, Gud, Bibelen, og har fått mange nye bekjentskap jeg gjerne vil beholde resten av livet.

3. Av DELK har jeg fått en god smak av kirkelivet som har satt seg dypt. Mange her på skolen var ikke vant med liturgi da de kom, men jeg kjente at jeg digga det (og gjør det fremdeles). Det å vokse opp i en menighet på måten jeg har gjort, er også med på å feste min identitet i Kristus. Noen ganger tenker jeg på hvordan livet hadde vært uten Gud, og jeg liker ikke den personen jeg er i det universet. Det jeg har fått litt lite innblikk i DELK, er kanskje noen av Åndens gaver som tungetale og profetord, men jeg har fortsatt et langt liv jeg kan oppdage flere sider av Gud i.

4. Jeg har oppdaget hva det betyr at Jesus oppfylte loven og ikke opphevet den. Loven var til for å peke på syndene våre, og ved at Jesus forsonet oss på korset, kom lovens sanne mening fram. (Men det vet kanskje mange fra før...) Jeg har lært at mitt personlige bønneliv blomstrer mest om jeg kan være alene i naturen og be høyt med Gud. Vi tok en 'Hellige stier'-test på starten av året for å finne ut hvordan vi kobler best på Gud, og den sa at jeg kom til å like meg i naturen. Jeg kan anbefale å ta en sånn test; kanskje det vil berike bønnelivet.

5. Om fem år begynner jeg meg kanskje i Kristiansand og studerer på f.eks. NLA.

Erling Rantrud

For mange synshemmede er vinteren en utfordrende årstid. Slik er det for meg også: Snø og is gjør hverdagen mer krevende. For et år sida oppdaga jeg imidlertid noe som gjør at jeg nå gleder meg til snøen kommer.

«Snø er blind manns tåke», blir det sagt. Det er en ganske god beskrivelse. Slik tåke skaper kjente omgivelser om til fremmed land, forandrer snø på både underlaget og lydbildet. For dem som har noe syn, fjerner alt det hvite både farger og kontraster i omgivelsene og gjør det mer utfordrende å orientere seg. For meg som blind blir skillet mellom asfalt og gress langs veikanten borte, når alt dekkes av snø. Når jeg vanligvis er helt sikker på at jeg er hjemme i min egen gårds plass fordi jeg kjenner grus under føttene, er grusen forsvunnet. Der jeg ellers kan bruke lydskyggen av bussbua som kjennemerke på hvor jeg skal krysse veien, demper snøen lydene betraktelig, og verden høres ganske annerledes ut.

Vinteren pleier å føre til at jeg går mindre ut på egenhånd. Ikke nok med at jeg må lære å bli kjent i en ny verden, men denne verdenen full av snø er ikke konstant. En dag har brøytebilene laga innkjørslene på litt andre steder enn ved forrige snøfall. Plutselig en dag har det kommet en diger snøhaug midt på fortauet der jeg krysser veien, eller gangstien jeg bruker er ikke måka denne gangen. Å gå seg vill har vært noe som hører med til det å begi seg ut på egenhånd på slikt føre.

Så hva har skjedd? Har jeg lært meg et smart triks for å finne fram ute også i snø? Jeg jobber med den saken, men jeg har fortsatt mye å lære om mobilitet (det å bevege seg) på vinterføre.

At jeg gleder meg til vinteren, handler om noe ganske annet. I fjor gjorde jeg en totalt overraskende oppdagelse av hvilken barnslig glede snø kan gi!

Jeg kjøpte meg ski ...

Og for et år sida prøvde jeg å gå på ski for første gang som blind. Jeg hadde gått på ski tidligere, da jeg fremdeles kunne se, så kanskje du tenker det ikke er så rart at jeg ville forsøke igjen – eller at jeg ikke burde blitt så overraska over gleden ved det. Men om du hadde spurt mora mi – eller brødrene mine for den saks skyld, hadde du fått vite at jeg

aldri var en brennende skientusiast som liten. Jeg var den som alltid klaga over lange skiturer, som ble gående bakerst og fryse og mase om pause og sjokolade. Jeg var den som stort sett alltid endte på siste plass i alle slags skirenn. Jeg var rett og slett ikke særlig glad i å gå på ski. Og som blind har jeg tenkt at det bare ikke er min greie.

Så hvorfor nå? Grunnen til at jeg ombestemte meg, er ganske enkel. Barna mine liker å gå på ski. Inspirert av de norske skiløperne ville de stadig ut å prøve skia. Og jeg tenkte: Det er jo for dumt at vi ikke kan gjøre dette sammen! Jeg får i alle fall gi det et forsøk. Jeg kjenner mange blinde som går på ski, så hvorfor skulle ikke jeg kunne gjøre det også?

Dermed kjøpte jeg meg et par felleski og tok med meg ei venninne ut i lysløypa. Jeg var skikkelig spent, og det var hun også. Ingen av oss hadde gått på ski i nærheten av noen uten syn før. Det rareste den første gangen var at jeg ikke ante om jeg gikk fort eller sakte. Og hvordan vi skulle kommunisere om bakker og svinger tok det litt tid å bli enige om. Hvor lang er en «ganske lang» bakke? Eller hvor bratt er en «ikke så bratt» bakke? Nå har vi gått en del sammen, og forstår hverandre ganske bra. Vi bruker tallskiva fra ei klokke for å angi retning, for eksempel «sving mot klokka to». Om det kommer bakker vi ikke har kjørt i sammen før, holder hun enten i den ene staven min når vi kjører ned første gang, eller hun kjører først så jeg hører omtrent hvor lang og hvor bratt bakken er.

Det er dette som har blitt en skikkelig overraskelse for meg: Jeg liker virkelig godt å gå på ski, og gikk mye på ski i fjor vinter! Jeg gikk fra å gjøre det for barnas skyld, til at jeg maste på dem om å bli med meg ut i løypene. Jeg tror det handler om følelsen av å gli bortover snøen, fritt og fint, spenningen ved å stå ned en bakke med bare ord til å hjelpe meg å navigere. Kjenne vinden i ansiktet, være nær naturen – simpelthen LEVE!

Så nå gleder jeg meg til vinter og snø! Ja, det blir utfordrende å gå ut på egenhånd, men gleden over å gå på ski er faktisk større, synes jeg. Jeg er langt fra noen ekspert enda, og har hatt noen saftige tryn iblant. Men man blir bedre til det man øver på, og faktisk er det langt mer morsomt å gå på ski nå enn da jeg var liten.

Så altså: Hurra for vinteren! Hurra for den kalde fine tida!

Når det grønnes

Det beste jeg vet er når våren blir grønn.
Når hvert tre og hver plante forandres.
Fra mørkeste jord til en kraftgrønn så skjønn,
og sommerfugllarven forvandles.

Når rumpetroll vrir i sølete dam
og huggormen kryper på stien.
Når engen er full av hoppende lam
og kyrne beiter i lien.

Når bregnene bugner og eiketrær gror,
selv minste mosedott lever!
Og andungen vokser fra liten til stor.
I tjernet, der bygger en bever.

Når skarven sprer sine sprikete fjær,
og krabbene kryper i tangen.
Når selungen soler seg på små, små skjær
og i havet, der svømmer langen.

Det er da det er best å være meg selv!
Det er da det er best å leve.
Å være ute fra morgen til kveld.
Å slippe å slite og streve.

Men midt i alt dette finurlige fine
kaller hverdagen hjerteløst på meg.
Sårt gir jeg slipp på drømmene mine.
Går på jobb selv om jeg er litt lei.

For folk de ringer og spør etter svar.
På skolen skal det vikarieres.
«Du må skrive til Underveis, skynd deg, vær snar!»
«Du, den salmelisten, når skal den leveres?»

«Kan du komme med nattverd, kan du komme med vin?»
«Kan du komme og lytte litt til meg?»
«Den prekenen du prekte var vel ikke så fin?
Men orgelet lød, ja det syns jeg.»

«Pappa, kan du kjøre meg dit jeg tror jeg skal nå?»
«Kan du melde meg på den leiren?»
«Tentamen i morgen, jeg må ha godteri og!
Og hvor skal vi egentlig i ferien?»

Og klesvasken vokser seg større enn størst
mens sneglene spiser opp bedet.
«Husk, badet må vaskes. Du må gjøre det først!»
Padle kajakk? Rydde kjelleren i stedet.

Sånn er livet. I forsaking og tro
med lengt etter alt man går glipp av.
Men plutselig får vi små glimt av ro.
fra Bibelen. Trøst fra en gjeterstav.

Men noen ganger skjer det. Et lite barn ser deg
kommer bort og sier: «Hei, du prest!
Vet du at Gud er pappaen til meg?
Jeg syns at Gud og Jesus er best!

Og visste du at Gud har skapt hele meg?
Og blomsten og havet og selen?
Jeg tror det, for jeg har hørt det av deg!»
Da, får jeg ro i sjelen.

Da er det fint å være prest,
selv om jeg går glipp av det grønne.
For tro, hos et barn, er aller best.
Det må vi ikke glemme, men skjønn!

Og en gang skal det på nytt bli grønt
og en evighet til å se det.
En himmel, en jord, hvor allting er skjønt.
Hvor vi får all verdens tid til å leve!

Erling Rantrud, tekst og illustrasjon

Dugnader og leire sesongen 2019

Vår- og vaskedugnad

Det var stor suksess å slå sammen vår- og vaskedugnad. Stort oppmøte, og vi fikk gjort mye. Satser på suksess neste år også. Torsdag 23. til søndag 26. mai 2019.

Påmelding til:

Knut Bergan: 411 60 634

Katrine Hovden Helland: 479 03 745

4. og 5. klasse leir

Mandag 24. til torsdag 27. juni 2019.

Påmelding: kjellandre.bettum@granlyskole.no

6. og 7. klasse leir

Torsdag 27. til søndag 30. juni 2019.

Påmelding: tn@hybeko.no

Vi over 50

Mandag 22. til fredag 26. juli 2019.

Påmelding: bodilthorsnes@gmail.com

Bibeldagene

Torsdag 8. til søndag 11. august 2019.

Påmelding: torill.askjer@gmail.com

Om Bondal fjellstue

Adressen til fjellstua er:

Bondal fjellstue, Bondal, 3697 Tuddal

Gå inn på www.delk.no/bondal for mer informasjon og nyheter om fjellstua.

Støttemedlemskap og gaver

Vi minner om støttemedlemskap som koster 300 kr i året. Det har de siste årene blitt gjort betydelige forbedringer på Bondal.

Bondal fjellstue

Derfor er vi veldig takknemlig for støtte-medlemskap og gaver. Det betyr mye for økonomien, og gjør at vi kan holde utleie-prisene på et moderat nivå.

Betaling for støttemedlemskap og eventuelle gaver kan sendes til konto nr. 2680 07 50503.

Leie Fjellstua?

Kontakt Kjell-André Bettum: kjellandre.bettum@granlyskole.no eller tlf. 954 50 814.

Kjell-André har oversikt over ledige helger og uker samt priser.

Vi oppfordrer menighetene til å benytte dette flotte og nyoppussede stedet til bibel-grupper, menighetsleire og samlinger av ulike slag.

Bondal Fjellstue er også åpen for private arrangementer. Fjellstua har stor kapasitet i forhold til utnyttelsen i dag.

Spørsmål, kommentarer eller forslag?

Har du spørsmål, kommentarer, synspunkter eller forslag angående Bondal Fjellstue? Kontakt en av de lokale kontaktpersonene, eller send en e-post til bondalstyret@delk.no.

Lokale kontaktpersoner

OSLO

Bodil H. Thorsnes (styremedlem)

Tlf. 482 72 532

bodilthorsnes@gmail.com

TELEMARK

Torbjørn Nilgard (styremedlem/sekr.)

Tlf.: 489 98 876,

tn@hybeko.no

VESTFOLD

Torild Bakke (styremedlem, Nordre Vestfold)

Tlf. 943 00 910

torild.bakke@sf-nett.no

Kjell-André Bettum

(styreleder, Tønsberg)

Tlf. 954 50 814

kjellandre.bettum@granlyskole.no

Torill Askjer (kontaktperson for Horten menighet).

Tlf. 975 86 692

torill.askjer@gmail.com

VEDLIKEHOLDSLEDER

Knut Bergan

Tlf. 411 60 634

knutbergan001@gmail.com

HUSMOR

Katrine Hovden Helland

Tlf. 479 03 745

katrine@egil.net

www.delk.no/bondal

Vinterhelg på Bondal

På det fjerde året har Bondal vært fylt til randen med telemarkinger av små og stor støpning en vinterhelg i mars.

Familieleir har blitt en tradisjon. Tett på femti sjeler var vi denne gangen, et virvar av småbarn, litt større småbarn og nesten store barn, sofaer fulle av tilbakelente fedre og gangene befolket med framoverlente mødre. Og noen ganger omvendt. Nok en gang en minnerik helg altså.

Bertil og Gunn Andersson var med oss i år også, og vi fikk høre historien om Josef og brødrene hans. Barna fortalte og la villig ut på Bertils oppfordring, og barneandaktene ble lange før alle hadde fått sagt sitt. Barna lyttet ivrig til hverandres tanker. Det ble flotte sam-

linger hvor høy lyd og høy puls i løpet av små øyeblikk ble forandret til en full stue med lyttende og deltakende barn og voksne når klokka kalte til samling. En slik leir, hvor barna kan leke på tvers av ulike aldre, og foreldre kan slå av rolige prater i "offline" omgivelser,

det er gull. Eneste skåret i gleden er at Bondal ikke rommer alle som vil være med; heldigvis kommer det sommerleir på Fjordglimt hvor vi skal få plass til flere!

Tekst: Fred Arve Fahre

Foto: Hans Petter Nomme

Produktiv forfatter med nye planer

"Når jeg først begynner å skrive, er det vanskelig å stoppe"

Sissel Bergan

Å skrive bøker er ikke hvermannns virke. Aller minst barnebøker – det er en krevende sjanger. For Sissel Bergan, DELKer fra Telemark, nå bosatt i Tønsberg, er en mangeårs drøm gått i oppfyllelse når hun i godt voksen alder nettopp har fått utgitt sin tredje bok siden 2013.

Alltid skrevet

– Jeg har alltid likt å skrive. Lange stiler på skolen, og etter hvert dikt og fortellinger til blader og aviser, forteller Sissel. Som lærer på Bjerkely, Granly og Langgata skoler gjennom mange år begynte hun å fortelle små historier som barna elsket å høre på. Blant annet om en liten mus.

– Musefortellingene økte på etter hvert,

og så begynte jeg å skrive dem ned fordi jeg glemte detaljene, men det gjorde ikke barna, og så jeg fortalte feil, smiler hun. – Både elevene og kollegene mine oppmuntret meg til å gi ut fortellingene i bokform. Først for seks år siden gikk jeg til et forlag. Og boka om Musse Musegutt ble antatt på første forsøk.

Skape leseglede

Siden har det blitt enda en bok om musa som så mange barn har blitt glad i. Nylig utkom også 'M.S.M. Flukten', en bok om en flyktningegutt fra Afghanistan og familien hans som starter et nytt liv i Norge.

– Hva ønsker du å formidle med bøkene dine?

– For meg har det vært viktig å skape leseglede. Det er spennende å lese om den lille, redde musa som fikk en stor venn som kunne passe på ham, forteller Sissel. – I tillegg vil jeg gjerne formidle gode holdninger og hvor fint det er med vennskap. Og ikke minst at det alltid er en god ting å være snill og bry seg om andre.

Jul, Jesus og kirken kan nevnes

For Sissel Bergan er kristentroen viktig. Ligger det henne ikke litt på hjertet også å formidle kristen tro og verdier gjennom bøkene sine?

– Selvfølgelig ønsker jeg å ha med troen og kristne holdninger i det jeg skriver.

Det ville vært fint å skrive en barnebok som kunne bli utgitt på et kristent forlag, men det er ikke enkelt.

Da kunne jeg være frimodig på et kristent innhold. Men siden jeg skriver for et vanlig forlag, kan det ikke være for mye direkte kristent stoff i bøkene. Da ville jeg ikke få dem utgitt. Men jul, Jesus og kirken kan i hvert fall nevnes, sier hun.

Drøm om andaktsbok

Sissel ble en godt voksen forfatter før de første bøkene kom. Samtidig har hun en plan – eller kanskje heller en drøm – om en dag å utgi en andaktsbok for barn. Det er noe hun har tenkt på i mange år.

– I andaktsstunden på skolen fortalte jeg historiene fra Bibelen på min egen måte. Det skapte nysgjerrighet og interesse, og førte til mange gode samtaler. Bibelfortellingene er fantastiske å dele med barn, sier Sissel entusiastisk. Og forteller at hun ønsket seg en ny andaktsbok da hun selv var lærer. Behovet er ikke mindre nå.

– Men det er et helt annet og mye større og vanskeligere prosjekt enn en bok om en mus eller en flyktning. Lysten er der så absolutt. Men om det noen gang blir noe av ...

Hun smiler og ser på meg. Og sier ikke mer. Vi sier bare: Lykke til med skrivingen! Hva det enn måtte bli som vil komme.

RE

Peter Johansen innsatt som ny prest i Granly menighet

Peter Johansen ble innsatt som prest under gudstjenesten i Granly kirke i Tønsberg søndag 10. mars. En nesten fullsatt kirke hadde møtt fram til den høytidelige handlingen.

DELKs tilsynsmann Rolf Ekenes ledet gudstjenesten og sto for selve innsettelsen, og han hilste den nye presten og ønsket ham velkommen som prest i DELK og Granly menighet. Deretter holdt den nye presten dagens preken og talte over Matt 26,36-45. Etterpå var det kirkecaffe med bløtkake, før dagen ble avsluttet med hilsener.

Avisen Dagen har hatt et intervju med Peter Johansen som kommer fra stillingen som sogneprest på Askøy.

Under tittelen «Det store steget ut av folkekirken» skriver avisen blant annet: «Etter et halvt år som hjemmeværende,

har han nå begynt å virke som prest igjen. Ikke i Den norske kirke, men i Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn (DELK), som er Norges eldste lutherske frikirkesamfunn. 1. mars begynte han som prest i Granly menighet i Tønsberg. Fem av kirkesamfunnets menigheter er i Vestfold. De ligger i en radius på rundt en time. I tillegg til å være prest i Granly, kommer Johansen også til å reise litt rundt i de andre menighetene og ha gudstjenester der.»

I tillegg uttaler Peter Johansen følgende i intervjuet:

– Iblandt kan man kjenne seg som sereimonimester. I DELK kan jeg i større grad bygge stein for stein. Så håper jeg at jeg kan klare å nå ut over den allerede eksisterende menigheten.

Vi ønsker Peter Johansen velkommen til Granly kirke og ser fram til å bli

bedre kjent med ham og familien!

Tekst og foto: TFR

Finn fem feil!

De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet under?

Finn 10 jentenavn!

I rutenettet under har vi gjemt ti jentenavn. Navnene står fra venstre mot høyre og nedover. Klarer du finne alle sammen?

J	A	K	A	L	I	T	E	A
U	M	U	L	I	E	I	E	M
V	Ø	L	P	N	V	R	M	A
S	M	E	I	N	I	I	M	K
I	S	A	B	E	L	L	A	O
R	O	T	E	A	D	Y	K	K
I	F	A	T	U	E	K	N	O
L	I	N	O	R	A	M	A	L
S	E	N	K	V	S	A	S	I

Gi barnebladet
Barnas til et barn
du er glad i!

Disse oppgavene
er hentet fra bladet.

Bestill abonnement

på sondagsskolen.no
eller **22 08 71 00**

Fargelegg!

Bartimeus var blind. Da Jesus kom forbi, ropte Bartimeus til ham, og Jesus ga ham synet tilbake.

Tegninger: Kari Sortland

Vitser

En turist kom til Bergen på en regnværsdag. Han spurte en gutt som gikk forbi:

- Si meg, regner det alltid her?
- Eg vet'kje, svarte gutten, eg e bare elleve år.

Audun hadde begynt i første klasse og skrøt til læreren sin:

- Pappa og jeg vet alt!
- Javel? Hva heter hovedstaden i Mongolia, da?
- Det er det pappa som vet.

Kort fra hovedstyret 29. november 2018 på Ryenberget skole, 25. januar 2019 og 8. og 9. mars på Bjerkely - hovedkontoret

- Torgeir Døvik, 37 år, er ansatt som ny administrasjonsleder i DELK i 80% stilling. Stillingsbeskrivelsen omfatter flere av de administrative oppgavene tilsynsmannen til nå har hatt.
- Økonomiutvalget har utarbeidet oversikt over omløpsmidler og gjeld i menighetene. Forvaltningen i menighetene er jevnt over god.
- Sykepenger for prester etter seks måneders sykemelding fordeles på gjeldende menigheter.
- Prest Andreas Johansson fortsetter som vikar hovedsakelig i Bjerkely menighet fram til sommeren.
- DELK søker medlemskap i «Frivillighet Norge», som bl.a. arbeider med mva-kompensasjon til menighetene.
- Diakonitjenesten skal formaliseres med forum der diakoner deltar.
- Det er avholdt tre lokale møter og et møte på Modum institutt for sjelesorg i «Brente barn-saken».
- Jostein Bendiksen, forfatter av DELKs historiebokprosjekt, har lagt fram utkast til første del av historieboka som skal være ferdig til 150-års-jubileet i 2022. Alle bidrag og ideer til boka tas imot med takk!
- Generalforsamling 2019 og Sankthansstevnet avholdes på Gjennestad 21.-23. juni.
- HS foreslår en endring i DELKs litteraturarbeid, slik at dette i hovedsak baseres på frivillig arbeid.
- Stillingen som misjonssekretær er utlyst internt.
- Årsregnskapet 2018 for DELK ga et lite underskudd på kr 4000 etter overføring til misjonsregnskapet. Kr 44 000 som ble gitt som lån til ungdomsarbeidet, konverteres til støtte.
- Som en prøveordning før endelig behandling i GF vedtok HS å anbefale at menighetsledelsen deles mellom eldsteråd og menighetsstyre, det siste kan bestå av kvinner og menn.
- Som en overgangsordning gjennomføres rådsmøtet, der kvinner og menn kan delta, som samarbeidsorgan for menighetene. Skal endelig behandles i GF.
- En lærenemnd fortsatt bestående av bare eldste og prester behandler læresaker og forvaltning av hyrdeembetet.

Venke S. Gjølstad, hovedstyresekretær

Rådsmøtet samlet på Skauen skole i Skien

En gang hvert halvår samles DELKs rådsmøte til dagens drøftinger og samtale. Helgen 22.-23. mars møttes rådsmøtemedlemmene på Skauen kristelige skole. Her er et lite glimt av forsamlingen som utgjøres av DELKs prester og eldste. Fulltallig teller rådsmøtet 34 medlemmer. Rådsmøtet ledes av DELKs tilsynsmann. I forgrunnen sitter hovedstyreleder Kåre Solberg og nestleder Tom Asp. Til enkelte av RM-sakene er det åpen adgang for tilhørere.

Foto: Kristoffer Hansen-Ekenes

Rapport fra Rådsmøtet

22. og 23. mars 2019 var DELKs rådsmøte (RM) samlet på Skauen kristelige skole i Skien.

- Torgeir Døvik ble valgt til ny sekretær for RM og avløser nå Arvid Ludvigsen.
- Homofili, samboerskap, gjengifte, likekjønnet samliv etc: Olof Edsinger, gen. sekr. i Svenska Evangeliska alliansen innledet med et meget godt foredrag. Det henvises til Facebook for Telemark menighet.
- Diakonene i DELK – bekledning, gudstjenestefunksjoner og ansvar. Diakoni har vært behandlet i flere RM. Det er laget et grunnlagsdokument Diakonitjenesten i DELK. RM behandlet og vedtok nå diakonenes bekledning når de medvirker i menighetstjeneste. I samme sak ble gjort vedtak om at diakon kan forrette nattverd ved hjemmebesøk eller på institusjon.
- Tilsynsmannens arbeidsbeskrivelse ble behandlet. Den er omfattende, og skal behandles på GF19.
- Menighetsledelse, delt ansvar mellom menighetsstyre og eldsteråd. Det er gjort utredning om at menighetene kan ledes med delt ansvar mellom et menighetsstyre og eldsterådet. Saken kommer til GF19.
- Rådsmøtet velger vise-tilsynsmann og vara for denne. Det har vist seg nødvendig med å ha disse funksjoner på plass. Boe Johannes Hermansen ble valgt til vise TM med Kristoffer Hansen-Ekenes som vara.
- Menighetsplanting i DELK – hva vil vi og hvor går vi? Det er utarbeidet et utkast til strategi for menighetsplanting. Dokumentet var nå til høring i RM. Dette kommer til behandling som egen sak på GF19.
- Hva slags menigheter ønsker vi å plante? Dette tema førte til en lang og god debatt. Debatten fikk fram mye av det spenningsforhold som

Ungdomstreff?

DELK-prestene samles jevnlig til faglige drøftinger, samtale om tjenesten og sosialt og åndelig fellesskap. Forleden var et fulltallig prestemøte samlet på Skauen skole i Skien. Bortsett fra noen ytterst få unntak skulle man tro dette var et ungdomstreff. Fra venstre og rundt bordet: Bertil Andersson, Olaf Engestøl, Peter Johansen, Erling Ranrud, Jon Magne Sønstabø, Boe Johannes Hermansen, Jan Bygstad, Kristoffer Hansen-Ekenes, Morten Askjer, Håkon Valen-Sendstad, Andreas Johansson og Rolf Ekenes.

Foto: Karsten Grytnes

- har vært om de ulike praksis og syn på ordninger som har vokst fram i DELK i de senere år. Det ble ikke gjort vedtak i denne sak.
- DELK-forlaget og DELKs framtidige litteraturarbeid. RM vedtok endringer i forvaltningen av denne delen av DELKs virksomhet. Hovedstyret (HS) bli nå forlagets styre. RM godkjente de forslag som HS presenterte og avviste sittende forlagsstyres strategi. Forlaget har store økonomiske ressurser som HS ønsker å forvalte på annen måte.
 - «Brente barn-saken». En slutt-rapport ble lagt fram. En ser at arbeidet har vært viktig for flere. Saken har vært stor og arbeidskrevende. Man har møtt flere som har kjent at dette arbeidet har lettet mye i deres liv. Det var RM som vedtok at brev skulle sendes ut. Forsoningsutvalget avslutter sitt arbeid. RM takket

utvalget og alle som har vært medvirkende.

- Liturgisaker. RM vedtok noen flere valgfrie bønner ved konfirmasjon. RM vedtok ordning for minnemarkering og retningslinjer for kirkens rom, utstyr og bruk.
- DELKs historieprosjekt. Forfatteren Jostein Bendiksen orienterte om arbeidet, hvor langt man er kommet og planer for menighetsbesøk i tiden framover. Arbeidet er i god rute etter planen.
- DELKs ungdomsråd (UR). Rådet er i ferd med å bli etablert. Dette og et alternativt mandatforslag ble oversendt HS for videre behandling. Nytt forslag vil bli behandlet senere.

Denne rapport er gjort svært kortfattet for Underveis. Det vises til den ordinære protokoll.

Arvid Ludvigsen, sekretær

Hans Johan Sagrusten

Bibelbrukskonsulent

Foto: Bibelselskapet

Oppstandelsen som historisk hendelse:

- Hva har øyenvitnene sagt i Bibelen?
- Hva sier de som ikke tror på oppstandelsen?
- Og hva kan vi egentlig si om oppstandelsen i dag?

Åpent temamøte.
Alle er hjertelig velkommen!

KIRKEFORUM

Ryenberget kirke
Onsdag 24. april 2019 kl. 19.00

Enebakkveien 152, 0680 Oslo.
Kveldsmat. Kollekt. Ingen påmelding.

www.delk.no

Diakonikoordinator innsatt i Østfold

Bildet viser fra venstre: Olav Markussen (eldste), Reidun Bugge, Boe Johannes Hermansen (prest) og Ragnar Andersen (prest). Foto: Torstein Hermansen

Reidun Bugge ble innsatt til tjeneste som diakonikoordinator i DELKs menighet i Østfold under gudstjenesten på Hauges Minde søndag 24. februar.

Det er en engasjementstilling i inntil 20 prosent. Hennes oppgaver er blant annet: koordinere menighetens diakonale tjenester, som omsorgstjenester, besøkstjenester og kirkeskyss, oppmuntre til frivillig tjeneste og besøke syke, døende og ellers mennesker som trenger besøk og omsorg.

Døpte

- Oline Lefsaker Johansson, Duken
 - Ivana Sjøen, Bergen
 - Robertas Petrauskas, Oslo
 - Sondre Horsberg, Oslo
 - Mari Hansen-Ekenes, Oslo
 - Rachel Elena Semb Berre, Siljan
 - Benjamin Frøvik, Bergen
 - Sarah Delani Laomian, Våle

Født

12.09.2018
 24.09.2018
 22.08.2005
 22.10.2018
 20.11.2018
 07.01.2019
 06.12.2018
 19.09.2018

Døpt

16.12.2018
 25.11.2018
 09.12.2019
 09.12.2019
 25.12.2019
 03.02.2019
 20.01.2019
 24.02.2019

Menighet

Granly
 Bergen
 Ryenberget
 Ryenberget
 Ryenberget
 Telemark
 Bergen
 Bjerkely

Andre innmeldte: 13**Viede**

I DELKs kirkebøker registreres DELK-vigsler, og de blir omtalt i denne spalten. Underveis vil gjerne formidle når et DELK-medlem har inngått ekteskap, også når det ikke er en DELK-vigsel. Melding kan sendes til bladets redaksjon.

Døde

- Irene Nilson, Sandefjord
 - Magnhild Gjerpe, Våle
 - Agnes Gustavson, Tønsberg
 - Else Bøe, Andebu
 - Ingemund Sørli, Eigevangskollen

Født

18.10.1947
 29.01.1923
 10.06.1923
 09.07.1930
 18.05.1989

Død

24.08.2018
 30.10.2018
 18.11.2018
 25.12.2018
 24.02.2019

Menighet

Moe
 Bjerkely
 Granly
 Bjerkely
 Kristiansand

Antall utmeldte: 16

Viktige datoer i 2019

GF og Sankthansstevnet 2019

- Gjennestad i Stokke: fredag 21. - søndag 23. juni

Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn (DELK)

DELK bekjenner Jesus Kristus som Frelser og Herre og bygger på Bibelen som Guds inspirerte, ufeilbare og troverdige ord og den overordnede norm og kilde for tro, lære og liv.

DELK holder følgende bekjennelsesskrifter for å være uttrykk for den rette forståelse av hovedpunktene i Bibelen:

- De tre oldkirkelige bekjennelser: den apostoliske, den nikenske og den athanasianske
- Den augsburgske konfesjon
- Luthers lille katekisme

DELKs bekjennelse forplikter alle menigheter, tillitsvalgte, ansatte og medarbeidere for øvrig.

DELK har ca. 3.300 medlemmer fordelt på lokalmenigheter i Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Agder, Rogaland, Hordaland og Østfold.

DELKs utsendinger

Ektepar med barn som er kristent fagpersonell i Nord-Afrika via NLM.
 E-post sendes via eirthor@gmail.com

Gaver til DELK

– med eller uten skattefradrag – kontonummer

Gaver til DELKs arbeid kan man gi med eller uten skattefradrag. Skattefradragsordningen gjelder nå ved to betalingsmåter:

1. Avtalegiro for hvert formål
 - a. Avtalegiro/ Avtale Straks –via DELKs nettsider: delk.no/gaver registreres ferdig på nettsidene.
 - b. Avtalegirokupong (i kirkene eller fra DELKs kontor) fylles ut og sendes DELKs kontor

Endring av gavebeløp ved avtalegiro: opprett ny, slett den gamle, se info på www.delk.no/gaver

2. Enkeltgaver med KID-nr. for hvert formål

KID-nr. kan du få ved å ta kontakt med Venke S. Gjelstad, e-post: vsg@delk.no, telefon: 33 35 93 53

Bankkonto for gaver

- med skattefradrag: 3000 24 91210
- uten skattefradrag: 2420 22 11085

Gaveformål via DELKs hovedkontor med skattefradrag: Prestetjenesten, DELKs misjonsarbeid, Bjerkely kirke- og skolebygg, Bergen menighet bygg, Østfold menighet, Håkonsund kirke, Granly kirke - orgel, Telemark kirkebygg.

Menighetsbidrag til disse menighetene: Telemark, Ryenberget, Granly, Bjerkely og Horten.

Gaver uten skattefradrag kan gis direkte. Noen sentrale kontover:

- Kirkebladet Underveis: 3000 27 13949
- Bondal Fjellstue: 2680 0750503
- Bergen menighet: 3000 2300512
- Bjerkely menighet: 3000 3753553
- Dalane menighet: 3270 6709796
- Granly menighet: 2400 2380478
- Horten menighet: 2801 4683994
- Kristiansand menighet: 3000 3398095
- Moe menighet: 3000 2420259
- Nore menighet: 2351 7209147
- Ryenberget menighet: 6011 05 64719
- Sotra menighet: 3470 66 20984
- Telemark menighet: 2801 3196763
- Østfold menighet: 3000 26 70832

For flere gaveformål i DELK og kirkesamfunnets menigheter se nettsiden www.delk.no/gaver/

DELKs menigheter, kirker, skoler, kontaktpersoner og adresser

Mer kontaktinformasjon finnes på www.delk.no, gå derfra til den enkelte menighets nettside.
Oppgitte adresser er besøksadresser, for postadresser se nettsider eller annen informasjon.

DELKs HOVEDKONTOR

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 35 93 50
www.delk.no
E-post: delk@delk.no
Tilsynsmann Rolf Ekenes
Telefon: 900 91 562
E-post: rolf.ekenes@delk.no

MENIGHETER, KIRKER, PRESTER OG ELDSTE

Bergen, DELK-kirken

Rosenberggaten 1, 5015 Bergen
E-post: bergen@delk.no
Jan Bygstad, prest
Telefon: 932 64 642
E-post: jan.bygstad@delk.no
Jon Magne Sønstabø, prest
Telefon: 970 87 699
E-post: jon.magne.sonstabo@delk.no
Jon Tore Lie, eldste
Henning A. Alsaker, eldste

Sotra, Håkonsund kirke

Håkonsund, 5379 Steinsland
E-post: sotra.menighet@delk.no
Jan Bygstad, prest
Telefon: 932 64 642
E-post: jan.bygstad@delk.no
Vidar Klepsvik, eldste

Re, Bjerkely kirke

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Morten Askjer, prest
Telefon: 917 37 207
E-post: morten.askjer@delk.no
Ole Døvik, eldste
Kåre Solberg, eldste
Harald Lie, eldste

Dalane, Bedehuset i Egersund

Johan Feyersgate 5, 4370 Egersund
Olaf Engestøl, prest
Telefon 902 04 138
E-post: olaf.engestoel@delk.no
Per Emanuel Valand, eldste
Jan Hetland, eldste

Horten, Langgata kirke

Langgata 50, 3187 Horten
E-post: horten.menighet@delk.no
Erling Rantrud, prest
Telefon: 916 42 047
E-post: erling.rantrud@delk.no
John L. Ludvigsen, kontaktperson

Kristiansand menighet

Gyldenløves gate 54, 4614 Kristiansand
Olaf Engestøl, prest
Telefon 902 04 138
E-post: olaf.engestoel@delk.no
Leif Skåra, eldste
Arne Fedeler, eldste

Nore, Fredheim kirke

Sporan, 3630 Rødberg
Morten Askjer, prest
Telefon: 917 37 207
E-post: morten.askjer@delk.no
Solveig og Knut Haug, kontaktpersoner

Oslo, Ryenberget kirke

Enebakkveien 152, 0680 Oslo
Menighetskontoret
Telefon: 23 21 01 75 / 23 21 01 76
E-post: ryenbergetkirke@delk.no
Kristoffer Hansen-Ekenes, prest
Telefon: 906 28 073
E-post: khe@delk.no

Håkon Valen-Sendstad, prest
Telefon: 922 93 106,
E-post: hakonvs@hotmail.com
Elisabeth Fehn Olsen, diakon
Egil Helland, eldste
Andreas Thorsnes, eldste

Sandefjord, Moe kirke

Moveien 78, 3221 Sandefjord
E-post: Moe.menighet@delk.no
Erling Rantrud, prest
Telefon: 916 42 047
E-post: erling.rantrud@delk.no
Terje Simonsen, eldste
Hans Åge Guren, eldste

Skien, Telemark Menighet

E-post: telemark.menighet@delk.no
Gudstjenester og møter er på
Skauen Kristelige skole
Bertil Andersson, prest
Telefon 454 82 230
E-post: bertil.andersson@delk.no
Fred Arve Fahre, eldste
Rune Høvås, eldste
Magnus Minnesjord, eldste

Tønsberg, Granly kirke

Klippeveien 1, 3122 Tønsberg
E-post: granly.menighet@delk.no
Peter Johansen, prest
Telefon: 959 62 654
E-post: peter.johansen@delk.no
Tore Slettvik, eldste
Roar Bjørndal, eldste
Kjell Magne Baksaa, eldste

Østfold, Missingmyra bedehus

Missingmyrveien 6, 1640 Råde
E-post: ostfold.menighet@delk.no
Boe Johannes Hermansen, prest
Telefon: 996 12 822
E-post: boe.johannes.hermansen@delk.no
Olav I. Markussen, eldste
Karstein Sletteng, eldste

GRUNNSKOLER

Oslo: Ryenberget skole,

Enebakkvn 152, 0680 Oslo
Telefon: 23 21 01 61
E-post: post@ryenbergetskole.no

Re: Bjerkely skole

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 06 30 30
E-post: post@bjerkelyskole.no

Sandefjord: Moe skole

Movn 78, 3221 Sandefjord
Telefon: 33 48 73 40
E-post: kontor@moeskole.no

Skien: Skauen kristelige skole

Jon Alvsonsgt 14, 3746 Skien
Telefon: 35 50 54 00
E-post: post@skauensskole.no

Tønsberg: Granly skole

Klippeveien 1, Tønsberg
Telefon: 33 00 31 10
E-post: post@granlyskole.no

www.delk.no

**Husk å melde
adresse-
forandring**

felles skapt

I Jesus, for hverandre, ut i verden

**DELKs sankthansstevne 2019
med generalforsamling**

**Fredag 21.–søndag 23. juni
Gjennestad, Vestfold**

Fellesprogram

Fredag 21. juni

- 12.00 Lunsj
- 13.00 Åpning og konstituering av GF
- 14.00 GF-forhandlinger
- 18.00 Kveldsmat
- 19.00 Kveldsmøte ved
Ole Magnus Olafsrud
- 20.30 Salmekonsert

Lørdag 22. juni

- 09.00 Morgenmøte
ved Elisabeth Fehn Olsen
- 10.00 GF-forhandlinger
- 13.00 Lunsj/grilling
- 14.30 Seminarer
- 16.00 Sprell levende familiemøte
ved Irene Gundersen og
Ingunn Johnsen
- 17.00 Middag/grilling
- 18.00 Fotballkamp
- 19.00 Storfamiliefest

Søndag 23. juni

- 11.00 Gudstjeneste ved Rolf Ekenes
Innsettelse av ny tilsynsmann
- 13.00 Middag/grilling
- 15.30 Avslutningsmøte
ved Erling Rantrud

Endringer i programmet
kan forekomme.

Seminarer

Inn til hjertene – ut til massene
ved Helge Skaaheim,
pastor i Norkirken Kongsberg

Medvandring
ved Ole Magnus Olafsrud, tidl.
generalsekretær i Navigatørene

Sprell levende menigheter
ved Irene Gundersen, søndags-
skolekonsulent i Vestfold krets

Sprell levende menigheter
ved Ingunn Johnsen, søndags-
skolekonsulent i Vestfold krets

Når troen trues av livet
ved Gunnar Fagerli, prest ved
Institutt for Sjelesorg, Modum Bad

Sankthansormen barnefestival

Sankthansormen er barnas eget lille sommerstevne. Vi deltar på fellesprogrammet, men vi har masse gøyalt og trosbyggende som bare er for barna også. Foreldrene har ansvar for barna når de deltar på sankthansormen. Aktivitetene foregår på plenen og i barnehagen. Vi har også et bønnenrom inne som passer både for barn og voksne. Velkommen!

Bidragssytere

Peter Johansen
Prest i DELK,
Granly menighet i Tønsberg

Arne Nordbø
Bedehusmann og gledesspreder
fra Ryfylke

Elisabeth Fehn Olsen
Diakon i DELK,
Ryenberget menighet, Oslo

Erling Rantrud
Prest i DELK, Sandefjord
og Horten menigheter

Ungdomsteltet

Ungdomsteltet får sitt eget program i tillegg til at de blir med på noe av fellesprogrammet. I ungdomsteltet kan du oppleve sankthansstevnets koseligste stemning. Vi byr på deilige sofaer, morsom underholdning, kafé med rikt utvalg, innholdsrike møter og forkynnelse ved Peter Johansen, artige aktiviteter, spennende fotballkamp, fine folk og gode samtaler. Teltet blir rigget i atriumet på Gjennestad og er forbeholdt ungdommene hele helgen. Følg med på «Ungdomsteltet på Sankthansstevnet 2019» på Facebook for mer informasjon og program.

Les mer på www.delk.no